SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 118, ЧИСЛО 35, П'ЯТНИЦЯ, 2 ВЕРЕСНЯ 2011 РОКУ | 1893 | Vol. 118, No. 35, FRIDAY, SEPTEMBER 2, 2011 | $1.00

Святкування Дня Незалежности перетворилося на протистояння

КИЇВ. – День Незалежности країни в Києві та різних реґіонах України 24 серпня відбувався за двома сценаріями – влади та опозиції. Через велику кількість міліції напруження в центрі Києва зберігалось впродовж усього дня. За офіційною програмою святкувань, кияни та гості столиці повинні були прогулюватися Хрещатиком і слухати виступи артистів з великої сцени на Майдані Незалежности.

Опозиція намагалась перетворити святкування на акцію протесту, але численні підрозділи міліції, стягнуті в центр міста, не дозволяли представникам опозиційних партій провести маніфестації.

Близько 200 прихильників Юлії Тимошенко прийшли до сцени послухати виконавців. За ними постійно слідкували міліціонери.

Тоді вони перейшли до наметового табору поблизу Печерського суду.

Опозиція заздалегідь плянувала провести акцію „Свободу політв'язням!", незважаючи на заборону суду. Акцію готував Комітет опору диктатурі, до якого увійшли 12 партій. Парк напроти червоного корпусу Університету був єдиним місцем, де опозиції дозволили зібратися.

Напередодні суд за позовом київського посадника Олександра Попова заборонив проведення масових акцій майже на усіх центральних площах та вулицях столиці. Натовп ставав густішим, прапороносці підтягувались під пам'ятник, оточуючи його щільним кільцем. Але початок з незрозумілих причин затягувався. Виявилося, що міліція затримала авто, без якого не можна було ввімкнути

Хода провідників опозиції по вулиці Володимирській біля Будинку вчителя 24 серпня в Києві.
Фото: Сергій Марченко

(Закінчення на стор. 3)

У Львові молоді патріоти вшанували Державний прапор України

ЛЬВІВ. – 23 серпня, коли в Україні відзначався День Державного прапора, центральними вулицями міста урочистою ходою пройшли 50 юнаків та дівчат – ровесників Незалежної України – з синьо-жовтим прапором розміром 8 на 12 метрів. Молодь в одязі кольорів національного прапора урочисто пронесла прапор від Національного академічного театру опери та балету ім. Соломії Крушельницької до будівлі обласної державної адміністрації та обласної ради у супроводі почесної варти та військової оркестри.

Полотнище буде подаровано Музеєві національно-визвольної боротьби під час відкриття його першої черги. У Львівській області рівно 100 молодих людей народилися 24 серпня 1991 року.

Перед входом у Ратушу відбулось танцювальне дійство за участи близько 500 осіб, які зформували „живий" прапор України, а потім виконали Державний гимн України.

Фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Президент України поїхав до Польщі

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович 30 серпня поїхав з робочою візитою до Польщі. У Ґданську глава держави взяв участь у церемонії вшанування пам'яті загиблих у Другій світовій війні. Також відбулася зустріч Президента України В. Януковича і Президента Республіки Польща Броніслава Комаровського у форматі „віч-на-віч". Як повідомив глава президентської Адміністрації Сергій Льовочкін, робоча візита В. Януковича до Польщі відбулася на запрошення Б. Комаровського і припала на період головування Польщі в Европейському союзі. Тому теми европейської інтеґрації України, зокрема питання завершення переговорів щодо Угоди про асоціяцію та створення зони вільної торгівлі з ЕС вже цього року, були домінуючими під час зустрічі президентів України та Польщі. Глави держав обговорили стан та перспективи розвитку торговельно-економічних взаємин, адже Польща є найбільшим торговельним партнером України серед країн Центрально-Східньої Европи і за результатами першого півріччя 2011 року займає четверте місце серед країн світу з показником зовнішньоторговельного обігу з Україною в 2.9 млрд. дол. *(„День")*

Президент СКУ був на суді над Ю. Тимошенко

КИЇВ. — 18 серпня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Евген Чолій разом з головою Европейського Конґресу Українців Ярославою Гортяні побував на суді над екс-прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко у Печерському районному суді Києва. Під час перерви у судовому засіданні Є. Чолій мав п'ятихвилинну зустріч з Ю. Тимошенко, яка подякувала за реакцію СКУ та світового українства на її арешт. У свою чергу, Є. Чолій запевнив, що СКУ буде й далі стежити за цим судовим процесом та намагатиметься, щоб Україна, згідно з українським законодавством та своїми міжнародними зобов'язаннями, шанувала людські права. Президент СКУ мав виступ у цій справі перед засобами масової інформації, під час якого засудив невиправданий арешт екс-прем'єр-міністра. *(Світовий Конґрес Українців)*

Суд дозволив повторне медобстеження Ю. Луценка

КИЇВ. — 29 серпня Печерський районний суд Києва задовольнив клопотання захисту екс-міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка про проведення повторного медичного обстеження підсудного. Відповідне рішення оголосив на засіданні головуючий суддя Сергій Вовк. Обстеження Ю. Луценка проведуть ті ж фахівці, які його обстежували вперше. У своєму клопотанні захист Ю. Луценка зазначив, що екс-міністер, котрий перебуває в тюрмі, постійно скаржиться на болі в животі, втратив 26 кілограмів ваги. Представники державного звинувачення не заперечували проти задоволення цього клопотання. Водночас суд не задовольнив клопотання Ю. Луценка про виклик як свідка слідчого Сергія Войченка, який очолював слідчу групу у його справі. Зараз суд розпочав допит свідків, яких з боку звинувачення налічується 148. Нагадаємо, 11 серпня суд змінив порядок допиту, вирішивши першими допитувати потерпілих, а потім свідків. Ю. Луценко перебуває під арештом з 26 грудня 2010 року. Йому інкримінується незаконне виділення квартири та призначення пенсії його водієві Леонідові Приступлюкові, надання дозволу на незаконне проведення стеження за водієм колишнього голови Служби безпеки України Володимира Сацюка Валентином Давиденком в рамках розслідування кримінальної справи про отруєння кандидата в президенти Віктора Ющенка, а також надання дозволу на святкування Дня міліції в 2008-2009 роках у Палаці Україна під час дії заборони на виділення фондів на святкові заходи. *(„Кореспондент")*

Працівників митниці звільнили з праці за контрабанду

ЛЬВІВ. — 29 серпня на Львівській митниці звільнили 39 працівників. Ще 16 понизили у звані на один ступінь. Ці службовці пропускали товари в Україну без митного оформлення, від чого у бюджет не сплачувалися збори, тобто це була контрабанда. Таке рішення Держмитслужба прийняла після тривалих перевірок на пунктах пропуску Львівщини. Уперше 55 митників звільнили у листопаді 2010 року. „Звільнили і тих митників, які безпосередньо пропускали вантажі без оподаткування, так і керівників підрозділів, які допускали таке. Кількох людей звільнено зі служби боротьби з контрабандою," – повідомили у прес-службі Львівської митниці. Держмитслужба узяла під контролю західній реґіон через явну розбіжність у статистиці взаємної торгівлі України та Польщі. У 2009 році вона становила майже 400 млн. дол., у 2010 році – 3 млн. дол. Перевірку митна служба України здійснювала разом з польськими митниками. Польська служба подавала дані, скільки товару ввезено в Україну з ЕС, Митна служба звіряла ці дані з кількістю зареєстрованих товарів в Україні, з яких сплачено податок. *(„Газета по-українськи")*

У Донецьку заборонили протестувати проти Президента

ДОНЕЦЬК. — Президент Віктор Янукович 26 серпня відвідав Донецьк з нагоди Дня шахтаря. Через його приїзд перекрито центральну частину міста, а також заборонено будь-які акції. За часів прем'єрства В. Янукович близько спілкувався з шахтарями. Тепер їм забороняють протестні акції у день візити Президента. Цього дня шахтарі-інваліди плянували провести акцію з вимогами скасувати пенсійну реформу, а також виконати вимоги законодавства стосовно інвалідів. Керівник координаційної Ради ветеранів-шахтарів і шахтарів-інвалідів України Юрій Хохлов заявив журналістам, що суд заборонив акцію протесту, мотивуючи це міркуваннями безпеки робочої візити Президента України. Шахтарі вирішили перенести свої акції на 6 вересня, і у день відкриття пленарного засідання Верховної Ради прийти до стін парляменту. Президент В. Янукович, перебуваючи у Донецьку, вшанував пам'ять загиблих шахтарів. Він взяв участь в Заупокійній Літії за загиблими у Свято-Варваринській каплиці у Донецьку. Кілька днів тому суд заборонив проведення у Донецьку політичних акцій з нагоди Дня Незалежности. Місцеве управління юстиції має намір накласти кару у розмірі від 10 до 30 мінімальних платень на організаторів заходів у центрі міста, які, попри заборону, таки відбулися. Органи юстиції наголошували, що політичні партії, що брали участь у вічу, не виконали рішення суду про заборону. 24 серпня у вічу біля пам'ятника Тарасові Шевченкові взяло участь близько 300 представників опозиційних партій. 18 серпня під час прибуття до Донецька В. Януковича для участи у похованні прем'єр-міністра Криму Василя Джарти були затримані пенсіонери, які виступали з антипрезидентськими гаслами. *(Бі-Бі-Сі)*

МВФ не їде в Україну через газ і пенсії

КИЇВ. — Міжнародний валютний фонд (МВФ) відклав заплянований на серпень візиту своїх представників до України, щоб дати країні більше часу для здійснення реформ, включно з вирішенням чутливого питання про підвищення ціни на газ. Києву дали час до кінця жовтня, саме тоді плянують, що до України таки приїде місія МВФ. Від того, наскільки успішно Україна виконає до того часу свої зобов'язання перед Фондом, залежить надання третього траншу кредиту, загальна сума якого становить 15 млрд. дол. Спеціяльний радник МВФ Дейвид Ліптон сказав 25 серпня, що на зустрічах з фінансовим керівництвом України та з представниками Національного банку він закликав до здійснення „сильної політики та реформ", які необхідні, щоб Київ і далі отримував гроші в рамках програми „стенд-бай". Ту програму запустили минулого літа, в її рамках Україна вже отримала 3.4 млрд. дол. „Представники влади запевнили мене у своїй відданості цілям програми та реалізації заходів, які були відкладені", – сказав Д. Ліптон. Від початку плянували, що місія МВФ приїде до України 29 серпня, але, за словами Д. Ліптона, це відбудеться наприкінці жовтня. МВФ вже призупиняв співпрацю з Україною в рамках чинної програми кредитування через зволікання уряду з збільшенням ціни на газ та запровадженням непопулярної пенсійної реформи. Аґенція „Ройтерс" з посиланням на дипломатів пише, що Президент Віктор Янукович все ще не наважується зробити ці два кроки через падіння оцінювання всередині країни, парляментські вибори, які заплянувані на наступний жовтень, а також через напружені взаємини з опозицією. *(Бі-Бі-Сі)*

Майбутнє України – в ЕС

КИЇВ. — Президент Віктор Янукович у своїй статті у газеті „Вол Стріт Джорнал" написав, що бачить майбутнє України в Европейському союзі і плянує забезпечити Україні гідне місце серед членів ЕС, повідомила 25 серпня прес-служба глави держави. „Я вірю, що майбутнє України – в Европі. Хоча наш історичний зв'язок з Росією і надалі відіграватиме значну ролю, ключ до процвітання нашого народу та розвитку наших природних і людських ресурсів – у глибокій, більш досконалій інтеґрації в европейські та західні структури", – наголосив В. Янукович і додав: „Україна подолала довгий шлях, звільняючись від залишків радянського багажу, і я пляную вести країну далі. Моя мета – забезпечити Україні гідне місце серед членів Европейського союзу". Президент відзначив, що у перспективі Україна займе гідне місце в европейській економіці і відіграє ролю „містка", що поєднує европейський, російський та азійтський ринки. Глава держави додав, що економічні зв'язки з Евросоюзом розширюватимуться після підписання Угоди про асоціяцію наприкінці цього року, що слугуватиме пляцдармом для набуття повноправного членства в ЕС. Водночас В. Янукович наголосив на необхідності поліпшення взаємин з Росією. „Енерґетична безпека України занадто довго підривалася непередбачуваними дипломатичними взаєминами з Росією. Настав час іти далі, спрямовуючи погляд у майбутнє, ставлячи мир у реґіоні вище помилок, які необхідно залишити у минулому. Україна, Росія і Европа тільки виграють, якщо ми досягнемо успіху на цьому шляху", – підкреслив В. Янукович. *(„Укрінформ")*

Гуцульський фестиваль зібрав делеґатів з 10 країн світу

КОСІВ, Івано-Франківська область. – 27-28 серпня в місті відбувся 19 міжнародний Гуцульський фестиваль, який зібрав делеґатів з 10 країн. Загалом у фестивалі взяли участь понад 1,700 учасників з 12 областей України, Молдови, Естонії, Польщі, Росії, Канади, США, Румунії, Словаччини та Хорватії. У мистецькій програмі фестивалю взяли участь близько 100 художніх колективів та 37 вокалістів народніх та рок гуртів, свої вироби представили на виставці-ярмарку понад 120 майстрів народної творчости. Фестиваль запалив ватру на історичній горі Стоянів, провів масові гуляння, опришківські ігри та забави. Ідея фестивалю – підтримка гуцульського мистецтва та традицій. Ця тема стала ключовою для учасників науково-практичної конференції „Гуцульський феномен: мистецтво жити і творити", яка розпочала фестивальне дійство. Фестиваль відбувся за підтримки обласної та районної адміністрації і Всеукраїнського об'єднання „Гуцульщина". Бюджет фестивалю склав понад 400 тис грн., з яких 99 тис. грн. виділило Міністерство культури України. Організатори фестивалю визначили переможців у п'яти номінаціях: хорове мистецтво, народні інструменти, хореографія, інструментальна музика та акторська майстерність і передали символічну естафету гуцулам Верховинського району Прикарпаття, де наступного року відбудеться 20-ий Гуцульський фестиваль. *(„День")*

Україна стане европейською державою

24 серпня до „Свободи" надійшло вітання з Днем Незалежности України від Світового Конґресу Українців, текст якого вміщено нижче.

20 років тому все світове українство з надзвичайним піднесенням сприйняло звістку про урочисте проголошення Акту незалежности України та створення самостійної Української держави, що здійснило споконвічне прагнення українців бути державним народом та одночасно засвідчило розпад тоталітарної радянської імперії.

Неоцінений Божий дар незалежности став торжеством над багатовіковим поневоленням, нещадним нищенням усяких проявів українського національного духу, геноцидом та голодоморами, якими наші вороги хотіли упокорити Україну та утримувати її в довічному рабстві.

Світовий Конґрес Українців вітає ввесь український народ з 20-ою річницею незалежности України та вірить, що з Божою допомогою вона подолає теперішні кризи та стане цілком демократичною, українською та европейською державою.

Світовий Конґрес Українців

Ми сповнені вірою у перемогу добра

З Світової Федерації Українських Жіночих Організацій „Свобода" отримала 24 серпня вміщене нижче вітання з нагоди 20-річчя відновлення Незалежности України.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) вітає увесь український народ з 20-літтям Незалежности України і закликає надалі завзято працювати з вірою, що усі стремління народу увінчаються успіхом розбудови демократичної вільної незалежної самостійної Української держави.

24 серпня 1991 року в Києві, здійснюючи Декларацію про державний суверенітет України, Верховна Рада Української РСР урочисто проголосила Незалежність України. Це щастя волі було подароване народові Всевишнім за всі муки, за невинно пролиту кров патріотів України протягом усіх визвольних змагань.

За 20 років Незалежности Україна пережила бурхливі часи державотворення. Українці усього світу й надалі сповнені тривогою за долю історичної Батьківщини. Тепер в Україні порушена свобода слова, уряд не визнає національних героїв, які віддали своє життя за волю народу, триває переслідування журналістів, науковців-істориків, порушена Конституція України у використанні української мови в державних установах, скорочені години вивчення української мови в школах, зачиняють школи з українською мовою навчання на сході України.

Прикро, що в сьогоднішній час, маючи великий історичний досвід, уряд і народ України повторюють помилки історії. Прикро, що колесо історії повертається назад, у тоталітарний московський режим.

Ми, вірні дочки українського народу, надалі сповнені вірою у перемогу добра, світла, справедливости і наших українських національних ідеалів на благо народу України.

Слава Україні!

Марія Шкамбара,
голова СФУЖО

ТОЧКА ЗОРУ

Треба бойкотувати урочистості в українських посольствах

Тарас Кузьо

У світлі останніх подій в Україні, зокрема ув'язнення Юлії Тимошенко і – раніше – Юрія Луценка, а також майже 50 інших політичних в'язнів, я закликаю українців у США, Канаді та по всьому світі бойкотувати офіційні заходи в українських посольствах. Ці 50 політичних в'язнів включають націоналістів, яких звинуватили в підриві пам'ятника тиранові Йосипові Сталінові, організаторів підприємницьких акцій протесту, екологічних активістів і, звісно, представників політичної опозиції (членів партій Ю. Тимошенко „Батьківщина" та Ю. Луценка „Народна самооборона").

Команда В. Януковича не лише повернулася до використання репресивних практик зразка 1970-их та початку 1980-их років, коли Україною керував Володимир Щербицький. Вона також здійснює потужний наступ на свободу слова, проводить нечесні вибори та руйнує 20-річні надбання української політики націєтворення завдяки культивуванню неорадянської та русофільської національної ідентичности.

Найяскравішим свідченням цього є відмова українського керівництва визнати Голодомор не лише геноцидом проти українського народу, а й штучним голодом, спрямованим проти українців. У 2003 році Леонід Кучма почав міжнародну кампанію за визнання Голодомору геноцидом, а Віктор Ющенко її продовжив. В. Янукович – перший з українських президентів, хто не підтримує вступ України до НАТО (який для країн Східньої Европи став кроком на шляху до набуття членства в Европейському союзі), Крім того, саме він віддав Росії Севастопіль до середини цього століття в обмін на ілюзорну „знижку" ціни на газ.

Після засудження політичних арештів в Україні та висловлення свого протесту поза межами українських дипломатичних установ для нас було б недоречно та неприродньо відвідувати ці заходи. Відвідуючи їх, ми будемо непрямо підтримувати авторитарний режим команди В. Януковича.

Час проявити свою солідарність з українськими політичними в'язнями, а не з режимом В. Януковича, який уже довів, що намагається знищити українську національну ідентичність, яку культивували всі три попередні президенти України.

Перший Президент України Леонід Кравчук уже висловив свій осуд з приводу ув'язнення Ю. Тимошенко. Настала наша черга. Якщо ми промовчимо, Україна за кілька років буде нагадувати авторитарну Білорусь.

Тож давайте святкувати 20-річчя Незалежности України у громадських місцях, в церквах, удома або деінде – однак, не разом з представниками команди В. Януковича, які знищують усі набутки в демократизації та націєтворенні, досягнуті трьома попередніми українськими президентами. Якщо ми будемо відвідувати урочисті заходи, українці будуть розцінювати це як вияв підтримки В. Януковича і його антиукраїнської команди.

Ганна Герман: „Арештом Ю. Тимошенко Україну хочуть відвернути від Европи"

КИЇВ. – Радник Президента України Ганна Герман сподівається, що арешт Юлії Тимошенко не зірве підписання угоди про асоціяцію України з Евросоюзом. Про це вона заявила на прес-конференції в столиці 22 серпня.

„Я маю одну надію, що Захід вже зараз починає розуміти, що евроінтеґрація для України є важливою, і не може протиставити долю однієї людини, навіть якщо це така видатна людина, як Юлія Володимирівна, і долю держави, напрямкобві, куди рухається держава, – сказала А, Герман. – Я думаю, що всю цю історію з Юлією Тимошенко дуже добре використовували сили, які хочуть повторити історію з „Кольчугою" (поширення колишнім офіцером Державної охорони майором Миколою Мельниченком інформації про продаж протиракетних систем „Кольчуга" режимові Садама Гусейна)".

На думку Г. Герман, „той, хто розробив цей сценарій, прекрасно знав", що Тимошенко передусім буде апелювати до Заходу.

Радник Віктора Януковича ствердила, що сценарій з судом над колишнім прем'єром Ю. Тимошенко реалізовувався з метою відвернути Україну від евроінтеґрації. „Вся задумка цієї історії дуже проста – повернути европейський напрям України, куди вона йде, в інший бік і ослаблену Україну в особі ослабленої влади штовхнути в іншу сторону, – сказала Г. Герман і додала. – Все відбулося дуже примітивно, але Юлія Тимошенко потрапила на цей гачок. Мені шкода її, бо не знаю, чи усвідомлює вона, як буде використано її ім'я для знищення України".

При цьому Г. Герман категорично спростувала, що автори такого сценарію сидять „на Банковій" в адміністрації Президента. *(Інтерфакс-Україна, 22 серпня)*

Олексій Пукач у суді назвав замовників убивства Г. Ґонґадзе

КИЇВ. – 30 серпня колишній начальник Департаменту розвідки та зовнішнього спостереження Міністерства внутрішніх справ України Олексій Пукач у суді назвав прізвища замовників убивства журналіста Георгія Ґонґадзе. Про це повідомили адвокат Мирослави Ґонґадзе Валентина Теличенко і журналіст Олексій Подольський після засідання суду.

О. Подольський сказав: „Він чітко сказав, що це Леонід Кучма. Він назвав Володимира Литвина і Юрія Кравченка. Він сказав, що після того, як вбив Ґонґадзе, він поїхав і зустрічався з замовниками вбивства. На цій зустрічі був Литвин. І його представили Литвинові: „Це той самий хлопець, начальник нашої розвідки, який вивіз і вбив Ґонґадзе". На що Литвин сказав: „Я знаю".

Ю. Кравченко запевняв В. Литвина, що він відданий Президентові і виконає будь-який наказ. І В. Литвин все при цьому кивав головою.

Водночас адвокат зазначила, що суд може визнати будь-яку особу винною лише в тому разі, якщо є не тільки свідчення однієї особи, але коли ці свідчення перевірені іншими доказами. *(УНІАН, „Українська правда")*

Святкування...

(Закінчення зі стор. 1)

посилення звуку.

Перед пам'ятником Шевченка було вже близько 10 тис. осіб. Одним з перших до мікрофону вийшов Олександер Турчинов. Наступними промовцями були Анатолій Гриценко, Юрій Кармазін, Олег Тягнибок, Дмитро Павличко. Заступник голови Верховної Ради Микола Томенко зачитав резолюцію.

Потім колона протестувальників рушила вздовж Володимирської вулиці в бік пам'ятника Богданові Хмельницькому. Перетнувши бульвар Шевченка, колона зустрілась з першим кордоном міліції. Команда на чолі з О. Турчиновим пройшла цей бар'єр спокійно Але за залізними щитами стояли загони „Беркуту" в шоломах та з гумовими кийками, за якими чекали авта для перевезення затриманих. Люди по обидві боки залізних огорож були налаштовані рішуче. Почалася бійка. Хтось з „беркутівців" приснув у натовп сльозогінним газом з балончика. Депутати від опозиції перемістилися у перші ряди та заблькували собою найбільш активних учасників ходи. Натовп зупинився. Акція протесту починала захлинатися. Її керівники акції вирішили припинити акцію, запропонувати всім розійтись і різними шляхами піти на Майдан. Народ, відчувши настрій провідників, почали розходитися. Вже через півгодини вулиця Володимирська була майже порожньою. На цьому акція протесту завершилась.

Не змігши подолати кордони міліції, протестувальники вирішили діставатися до майдану Незалежности розрізненими групами.

Люди йшли без прапорів і партійної символіки, вільно проходячи кордони, тому встановити, хто саме прийшов на Хрещатик було неможливо. *(Бі-Бі-Сі, „Українська правда")*

Фоторепортаж Сергія Марченка про події 24 серпня в Києві – на стор. 9

Губернатор Техасу – провідний республіканський кандидат

ВАШІНҐТОН. — Рік Пері через два тижні після того, як він оголосив про участь у президентській кампанії, став провідним республіканським кандидатом. Лише за кілька тижнів після початку виборчої кампанії Р. Пері є переможцем опитувань громадської думки. Згідно з опитуванням каналу „CNN", Р. Пері випереджає Міта Ромні на 14 відс., а Мішель Бакмен – на 20 відс. Якщо надзвичайно популярна Сара Пейлін прийме рішення про участь в кампанії, Р. Пері все одно матиме найкращі можливості на перемогу. Нещодавно губернатор Техасу розповів про свої пріоритети у зовнішній політиці: „Ми маємо завдавати удару по наших ворогах, де б вони не були, ще до того, як вони зашкодять нам". Р. Пері не має значного досвіду в зовнішній політиці. Втім, його радниками виступають колишній Секретар Департаменту оборони Доналд Рамсфелд та інші ветерани Адміністрації Президента Джорджа Буша. Популярність Р. Пері серед республіканців базується на економічному успіхові Техасу під його керівництвом. Основне з його досягнень – створення нових робочих місць. У соціяльних питаннях він дотримується консервативних поглядів. До участи Р. Пері у виборчих перегонах очевидним фаворитом був М. Ромні. Немає сумніву, що у той час, як боротьба за позицію провідника серед республіканців набере обертів, претенденти знайдуть привід для критики Р. Пері. *(„Голос Америки")*

Екс-канцлер Німеччини критикує А. Меркель

БЕРЛІН. — Колишній Канцлер Німеччини Гельмут Коль виступив з критикою напрямку, який обрало нинішнє керівництво держави. Він сказав, що країна, як йому видається, втратила орієнтир і не знає, куди вона рухається, а також заявив, що Німеччина втратила вплив у світі. Критика є особливо несподіваною, оскільки теперішнього Канцлера Анґелу Меркель завжди називали протеже Г. Коля. Він сказав в інтерв'ю: „Значні зміни у світі не можуть бути виправданням того, що у вас немає бачення чи ви не знаєте свого місця на світовій політичній арені, чи не знаєте, в якому напрямку рухаєтеся. Впродовж кількох останніх років Німеччина є непередбачуваною у своїй поведінці – як у самій Німеччині, так і за її межами", – додав колишній Канцлер. Він також сказав, що США більше не вважають Німеччину впливовою потугою на світовій арені. Дві речі засмутили колеґ у Християнсько-Демократичній партії Канцлера А. Меркель, і самого Г. Коля. По-перше, Німеччина вирішила не втручатися у військові акції у Лібії, і тепер цим докоряють А. Меркель. По-друге, це позиція Берліну щодо евро: допомога країнам еврозони, які опинилися у скруті, але без ґарантій у вигляді випуску еврооблігацій. А. Меркель відреаґувала на критику колишнього Канцлера, сказавши, що різні часи вимагають різних реакцій та підходів, і що теперішній уряд впевнено працює над подоланням проблем та викликів цих часів. Критика на адресу А. Меркель пролунала у день, коли американський журнал „Форбс" назвав її найвпливовішою жінкою у світі. 81-річний Г. Коль керував Німеччиною з жовтня 1982 року до падіння Берлінського муру та об'єднання Німеччини. Згодом, до 1998 року, він був Канцлером вже об'єднаної країни. Відтоді, як він пішов з посади, Г. Коль дуже рідко дає інтерв'ю, тому критика нинішнього Канцлера А. Меркель з його вуст є незвичною. *(Бі-Бі-Сі)*

В Росії призначено дату виборів до Державної думи

МОСКВА. — Президент Росії Дмитро Медведєв 29 серпня підписав указ про проведення виборів до Державної думи 4 грудня. В липні Европарлямент закликав владу Росії ґарантувати проведення „вільних і справедливих" парляментських виборів у Росії. Як повідомлялося, 22 серпня російська позасистемна опозиція і громадські діячі, що приєдналися до неї, створили рух з назвою „Нах-нах: голосуй проти всіх". У свою чергу глава уряду Росії Володимир Путін на засіданні координаційної ради створеного ним Загальноросійського народного фронту запропонував ввести процедуру „праймеріс" у всіх партіях з внесенням змін до чинного законодавства. *(„Кореспондент")*

Прем'єр-міністром Японії буде Йошіґіко Нода

ТОКІО. — Японська правляча Демократична партія 30 серпня обрала міністра фінансів Йошіґіко Ноду своїм провідником. Таким чином він стане шостим за шість років прем'єр-міністром країни. Вибір на користь фінансового фахівця Й. Ноди має сподобатися інвесторам, які занепокоєні великим зовнішнім боргом Японії. Й. Нода виграв у другому турі. Його суперником був міністер торгівлі Банрі Каєда. Втім, новий прем'єр постане перед складними викликами – необхідністю відновити постраждалі від землетрусу та цунамі райони країни, тримати під контролею ситуацію на зруйнованій атомний станції у Фукушімі. 54-річний Й. Нода набрав 215 голосів, його суперник Банрі Каєда – 177. Колишній прем'єр-міністр Японії Наото Кан подав у відставку 26 серпня. Його багато критикували за неналежну реакцію на березневі землетрус та цунамі. *(Бі-Бі-Сі)*

„Форбс" назвав 100 найвпливовіших жінок

НЮ-ЙОРК. —Американський журнал „Форбс" опублікував список 100 найбільш впливових жінок. Очолює його Канцлер Німеччини Анґела Меркель, на другій позиції – Державний секретар США Гілларі Клінтон, третє місце дісталось Президентові Бразилії Ділмі Русеф. В першу десятку найбільш впливових жінок планети увійшли чотири бізнес-леді: керівник компанії „PepsiCo" Індра Нуї, операційний директор соціяльної мережі „Facebook" Шеріл Сандберґ, співголова „Bill & Melinda Gates Foundation" Мелінда Ґейтс – дружина Била Ґейтса, Айрін Розенфельд з „Kraft Foods". В першій десятці є також провідник Індійського національного конґресу Соня Ґанді, Перша Лейді США Мішель Обама і голова Міжнародного Валютного Фонду Крістін Лаґард. *(Бі-Бі-Сі)*

Мельбурн очолив список найкращих міст світу

ЛОНДОН. — Австралійське місто Мельбурн вперше за 10 років випередило канадський Ванкувер у списку найкращих для проживання міст у світі. Ванкувер з 2002 року очолював щорічний огляд „Global Liveability Survey", але цього року став третім, пропустивши вперед Мельбурн і Відень. Загальний вислід австралійських і канадських міст дуже добрий – вони мають сім з 10 верхніх позицій. Гараре (Зімбабве), Дакка (Банґлядеш) і Порт-Морсбі (Папуа-Нова Ґвінея) займають найнижчі позиції списку. Якість проживання у містах оцінювалася за категоріями: стабільність, охорона здоров'я, культура, довкілля, освіта та інфраструктура. Найкращі для проживання міста після Мельбурну, Відня і Ванкувера – Торонто і Калґарі (Канада), Сідней (Австралія), Гельсінкі (Фінляндія), Перт і Аделаїда (Австралія), Окленд (Нова Зеляндія). Гонолюлю – на 26-ій позиції – найвищій з американських міст. Аналітична компанія „Economist Intelligence Unit", що провела дослідження, каже, що европейські міста дещо опустилися в оцінюванні через кризу в еврозоні, а на падіння оцінювання міст Близького Сходу та Північної Африки вплинули революційні події, що отримали назву „Арабська весна". *(Бі-Бі-Сі)*

Буревій „Айрін" вдарив по східньому узбережжю США

НЮ-ЙОРК. — Буревій „Айрін" 27 серпня вдарив по східньому узбережжю США. На мисі Лукавт, що на узбережжі Північної Каролайни, швидкість вітру сягала понад 140 км. на годину.

Щонайменше 2.3 млн. жителів Східнього узбережжя США були евакуйовані у зв'язку з гураґаном „Айрін". Зокрема наказ покинути свої будинки отримали близько 1 млн. людей в штаті Ню-Джерзі, 315 тис. в Мериленді, 200 тис. у Вірджінії і 100 тис. в Делаварі.

У Північній Каролайні, яка перша зустріла удар стихії, евакуювалися 300 тис. жителів.

Багато авіокомпаній скасували вилети з місцевих летовищ, не бажаючи наражати на небезпеку пасажирів.

„Виглядає, що за всю історію США це найбільше число жителів, які опинилися в небезпеці через проходження гураґану", – заявив професор Державного університету Фльориди Джей Бейкер.

Всього, за оцінками Центру спостереження за гураґанами, наслідки проходження „Айрін" відчули на собі близько 65 млн. осіб.

Посадник Ню-Йорку Майкл Блумберґ видав безпрецедентний наказ евакуюватися понад 300 тис. осіб, які проживають у низинних частинах міста.

Сім штатів – від Північної Каролайни до Конектикату – оголосили про надзвичайний стан через „Айрін". Президент Барак Обама попередив, що „Айрін" може стати історичним буревієм. „Не чекайте, не зволікайте. Ми усі сподіваємося на краще, але слід бути готовими до найгіршого. Усі повинні сприймати цей буревій серйозно. Якщо вам наказали евакуюватися, будь ласка, слухайтеся," – сказав Б. Обама.

Американський Національний центр буревіїв того ж дня понизив силу „Айрін" з другої до першої категорії, але попередив, що гураґан, як і раніше, зберігає силу буревію 150 кілометрів на годину.

Буревій дещо послабшав по тому, як вдарив по узбережжю Північної Каролайни 27 серпня вранці, але продовжував рухатися на північ вздовж атлантичного узбережжя США 28 серпня.

Частини Ню-Йорку також відчули наближення буревію, в тому числі фінансовий район довкола Вол-Стріту у Мангетені. Лікарні у частинах міста, яким загрожував буревій, евакуйовували пацієнтів.

„Ми ніколи раніше не оголошували примусової евакуації і ми б цього не зробили зараз, якби не вважали, що цей буревій потенційно може бути дуже руйнівним", – сказав посадник Ню-Йорку М. Блумберґ.

Буревій „Айрін" вразив до 65 млн. осіб у великих містах уздовж східнього узбережжя – від Вашінґтону до Балтимору, Філядельфії, Ню-Йорку і Бостону.

Американський Червоний Хрест підготував десятки тимчасових прихистків вздовж східнього узбережжя.

29 серпня території на східньому узбережжі США почали відновлювати після спустошливого буревію „Айрін", що забрав життя принаймні 42 осіб. За оцінками, гураґан завдав США збитків на млрд. дол. У штатах Ню-Джерзі, Ню-Йорку річки вийшли з берегів і спричинили велику шкоду. Тільки в штатах Ню-Джерзі, Конектикат та Ню-Йорк повені завдали збитків 3 млн. мешканців – в основному це руйнування будинків.

Мешканці східнього узбережжя США далі намагаються подолати наслідки повеней та перебоїв з електропостачанням, спричинених стихією. Без світла залишаються 5 млн. домівок і підприємств.

Президент Б. Обама доручив Федеральному аґентству з надзвичайних ситуацій (FEMA) та іншим урядовим міністерствам вдатися до всіх можливих заходів для надання допомоги людям, які постраждали внаслідок гураґану.

Президент Б. Обама попередив, що вплив гураґану відчуватимуть ще певний час, і що на відновлення постраждалих територій знадобляться тижні.

Б. Обама також попередив, що загроза перебоїв з енергопостачанням та затоплень залишається чималою. Гураґан перемістився на північний схід Канади. (*Бі-Бі-Сі, „Голос Америки"*)

На якому етапі розвитку перебуває Україна?

Напередодні ювілейного Дня Незалежности України кореспондент „The Ukrainian Weekly" У Києві Маркіян Рачкевич звернувся до низки відомих українських культурних і громадських діячів з одним запитанням: „На якому етапі розвитку Україна перебуває у 20-річчя своєї державної незалежности?" Нижче вміщуємо декілька найхарактерніших уривків з тих відповідей.

Оксана Забужко,
письменник-есеїст:

„На тому, більш-менш, що й кожна постколоніяльна країна після свого першого 20-ліття: на півдорозі до незалежности. Коли свого часу Юрій Шевельов спробував тільки натякнути українцям, що незалежність – це не одномоментний акт, а довготривалий історичний процес, його просто не зрозуміли, станом на 1991 рік український народ був ще дуже погано підготовлений до самостійного державного життя. Всі ці 20 років можна розглядати як період становлення дорослої політичної нації в формах пострядянської (дуже поверхово „зреформованої") – олігархічної республіки, на сьогодні для України вже явно „затісної", як дитячий костюм на підлітка. На жаль, крім внутрішніх, є ще й зовнішні чинники, які серйозно гальмують процес нашого „дорослішання"...Все таки процес триває, хай як сповільнено і трудно, проте незворотньо..."

Віталій Кличко,
громадський діяч, провідник партії „УДАР", чемпіон світу з боксу:

„...Хочу відзначити, що суверенна Україна стала для своїх громадян країною нових можливостей. Скажу про себе: поїздки, навчання, широке коло спілкування дозволили мені набути досвіду, необхідного для політичної діяльности. Я певен, що подібні історії особистісного становлення є в кожного українця.

...Та в той же час ми все ще далекі від втілення в життя багатьох ідей, проголошених тоді, в 1991-му. Ми не змогли повною мірою скористатися з шансу, наданого нам історією. Мені гірко найбільше за те, що за всі ті роки ми так і не збудували нової української системи цінностей, альтернативної застарілій совєтській моделі.

Сьогодні Україна знову перебуває на порозі вибору свого шляху. Зараз це важливо, як ніколи – адже ми бачимо руйнівну дію авторитаризму. Його накидає країні сьогоднішня українська влада. Все те, що прийнято вважати досягненням молодої української демократії, ми можемо вмить втратити, якщо не станемо на захист свого права бути вільними...

Олесь Шевченко,
учасник національно-визвольного руху, політв'язень за часів СРСР, член Гельсінкської спілки, Руху:

„...Нам дорікають, що ми мали найкращі стартові можливості порівняно з іншими республіками СРСР.

Однак, дозвольте заперечити. Перше – економічний комплекс СРСР будувася так, щоб окрема республіка не змогла функціонувати.

По-друге, демократичні сили ніколи за всі 20 років не були при владі. Комуністична більшість в парляменті підтримала нас не з патріотичних міркувань, а тому, що злякалася розправи за підтримку державного комітету з надзвичайних подій в серпні 1991 року...

По-третє, силові структури... формувались не з патріотів. Ми були змушені просто перепідпорядкувати їх українській державі, бо куди було їх подіти?

Четверте – 3 млн. членів комуністичної партії куди подіти? Судити їх? Висилати їх? Ні, ми їх просто перевиховували правдою про історію. Бо розпочати внутрішню війну було смертельно небезпечно...

І нарешті, п'яте, найголовніше. Змінилося головне завдання імперських спецслужб Росії. Якщо СРСР прагнув світового панування і зосереджував свої зусилля на всіх континентах, то тепер вся фантастична світова потужність спецслужб Росії спрямована на одну-єдину країну – Україну, без якої російська імперія не має майбутнього.

Варто зазначити, що ми, українські демократичні сили, переоцінили щирість Заходу у його прагненні допомогти Україні. При перших же економічних труднощах Україну полишили сам на сам у жорстокому протистоянні з Москвою.

Як нам бракує Роналда Рейґана в Америці, Аденавра в Европі, Івана Павла II на світовому престолі!...

Це для нас – наука. Допомагають лише сильним. Отже, будемо тепер розраховувати лише на себе..."

Євген Захаров,
співголова Харківської правозахисної групи:

„У свої 20 років Україна нагадує підлітка, який ще не усвідомлює ясно, чого він прагне, не має певности, куди йти. Це одвічне українське питання – „куди йти?" – залишається головною проблемою цього підлітка, тому що у нього погана пам'ять: він щось чув, що його батьків, дідів і прадідів ганьбили і нищили, але хто саме і чому – пам'ятає смутно. І тому не може дати собі ради: рухається то в один бік, то в протилежний...".

Ольга Айвазовська,
голова правління Громадянської мережі „Опора":

„...На 20-му році Незалежности більшість громадян України, на жаль, не мають державо-центристських сентиментів. Причин цьому декілька: відсутність загальноприйнятої національної ідеї, непоборне відчуття серед частини населення своєї історичної залежности від східного сусіда та почуття меншевартости в порівнянні з іншими европейськими країнами, а найголовніше – незформованість політичних еліт. Останні просто не встигли народитися як група чи кляса, яка свої власні інтереси ставить на другий плян порівняно з державницькими, колективними.

Є й позитивні тенденції, які свідчать про те, що українські реалії можуть змінюватися на краще в перспективі. Надії додає нове покоління українців, які є носіями не пострадянських, а прозахідних цінностей, що впливають на їхнє ставлення до державности і політичних свобод...".

Суддя Богдан Футей: „Битва за верховенство права в Україні триває"

Автори проєкту Конституції України 1996 року та ті, хто її приймав, усвідомлювали: наріжним каменем демократії є верховенство права. Розуміли, що система, в якій виконуються примхи однієї людини або в якій певне коло зацікавлених осіб може переступити закон, не може називатися демократичною.

Упродовж останніх 15 років Конституція ґарантувала, що „в Україні визнається та діє принцип верховенства права". Основний закон розподіляє владу в державі на законодавчу, виконавчу та судову і встановлює, що кожна з них реалізує свої права в межах визначених повноважень.

У рамках судового провадження Конституція ґарантує багато прав. Наприклад, право всім учасникам процесу на „рівність перед законом і судом" та право надавати докази, мати відкритий процес, і право на судовий процес відповідно до законів країни.

Як усвідомлювали автори проєкту Конституції, без цих ґарантій демократія є неефективною. Без стабільної та послідовної правозастосувальної практики примхливі та суперечливі судові рішення вселятимуть невпевненість і руйнуватимуть будь-яку довіру законослухняного громадянина до неупередженого суду. Без верховенства права країна є поділеною між тими, хто над законом, і тими, хто нижчий за нього. Або на тих, хто пише правила і робить усе що заманеться, і на тих, хто мусить виконувати ці правила. Без судової гілки влади, що ґарантуватиме захист прав людини на свободу слова, преси, на процесуальні ґарантії, можуть принижуватися права меншин і непопулярних груп. Без незалежної судової гілки неможлива повага до верховенства права. Відсутність захисту цих категорій може заважати сталому демократичному, політичному й економічному розвиткові України на шляху до європейських стандартів життя.

Дві нещодавні події похитнули впевненість у тому, що верховенство права та всі інші ґарантії утверджуються в Україні.

По-перше, судове переслідування колишнього прем'єр-міністра Юлії Тимошенко створило щонайменше видимість недоречности, що затьмарило лице української правової системи та судової влади. Є численні порушення процесуального законодавства та норм Конституції. Ув'язнення Ю. Тимошенко негайно поставили під питання різні країни й організації, провідники світу, зокрема й екс-президент Леонід Кравчук, колишній голова парляменту Арсеній Яценюк, колишній керівник Служби безпеки України Валентин Наливайченко, багато членів парляменту та виконавчої влади Европейського союзу, Державний департаменту США й американські сенатори Джон Маккейн та Річард Луґар.

Ці процесуальні порушення ставлять питання за рамками вини чи невинуватости конкретної особи, яка за волею долі є провідником опозиції. Вони ставлять питання: захист основоположних свобод, закріплених у Конституції, ґарантований всім чи тільки правлячій еліті й тим, хто має зв'язки в політиці? На тлі цих можливих порушень хтось має запитати: де українське юридичне суспільство, де Пленум Верховного суду?

У Сполучених Штатах низка неурядових організацій, наприклад, Американська асоціяція правників, допомагає ґарантувати дотримання належних процедур.

Але де є такі неупереджені організації в Україні? Крім того, наміри України інтеґруватися у велике европейське співтовариство значно уповільнюються на тлі беззаконня.

По-друге, прийняття у липні 2010 року нового Закону „Про судоустрій та статус суддів" засвідчило послаблення і так надміру заполітизованої судової системи. Цей закон передбачає систему, у якій президент може ліквідовувати суди, а Верховний суд не має влади над судами нижчого рівня, що приймають рішення про передання справ до Верховного суду.

Це система, у якій Вища рада юстиції грає заполітизовану ролю, а конституційні ґарантії щодо суду присяжних іґноруються. Послаблення судової системи та її все більша підконтрольність виконавчій гілці влади зменшує рівень захисту, ґарантованого Конституцією всім українцям.

Після останніх подій Україна опинилася на краю прірви з пошкодженим авторитетом. Держава має сама у себе спитати: яке значення для країни має Конституція? Якщо Основний закон має „найвищу юридичну силу" і є запорукою демократичного розвитку держави – тоді ці слова слід поважати, а конституційних принципів слід дотримуватися.

Якщо ж Конституцію розглядають як щось, що можна порушити за незручної ситуації, то такий Закон є лише словами на папері й не зможе забезпечити свободи, за які боролися українці. Без цих свобод майбутнє України як демократичної нації є у небезпеці.

Богдан А. Футей

ПРО АВТОРА:
Богдан А. Футей є суддею Федерального суду претензій США з травня 1987 року. Починаючи з 1991 року, бере активну участь у програмах із верховенства права і демократизації в Україні – суддівських програмах обміну, семінарах. Був радником Робочої групи з питань проєктування Конституції України. Суддя Б. Футей також був офіційним спостерігачем під час парляментських виборів 1994, 1998, 2002 та 2006 років, президентських виборів 1994, 1999, 2004 та 2010 років. Оглядав українське виборче право і розробляв керівні принципи для міжнародних спостерігачів.

Чи варто бойкотувати Україну?

При наближенні 20-річчя Незалежности України усе частіше лунали заклики досить відомих політиків бойкотувати урочисті заходи, тому що, мовляв, участь у них можна розцінювати як вияв підтримки уряду Віктора Януковича. Пропонувалися також різні форми такого бойкоту. Свята минають – і стає очевидним, що громада до тих закликів не прислухалася. І тут постає запитання: а чому? Невже й справді люди схильні підтримати дії сучасного уряду, спрямовані на шкоду Україні?

Уважне читання публікацій з нагоди річниці, особливо ж інтернет-форумів, дозволяє стверджувати, що люди святкували аж ніяк не володарювання В. Януковича, а саме 20-річчя незалежної держави. Принагідно варто зауважити, що В. Янукович прийшов до влади не шляхом перевороту, а на підставі виборів, у яких спостерігачі фальшувань не зауважили. За сучасного Президента проголосувало 48.95 відс. виборців, Отже, майже половина електорату воліла мати саме такого провідника. Це – українська реальність.

Усе ж, чи за 20 років Україна нічого не збудувала, нічого не досягла? Варто пошукати позитиви. І найперший з них – збереження Незалежности. Ще не забулися скептичні настрої щодо України провідників США і країн Европи, особливо ж Росії. Але вже у травні 1997 році навіть Росія визнала України незалежною державою.

Іншим досягненням стало збереження територіяльної цілісности України. Передовсім йдеться про Крим. Були й інші спроби розділити державу. Вони не вдалися. У 1996 році сталося введення гривні – національної валюти, без якої держава не може бути незалежною. На сторожі безпеки надійно стоїть військо України. За 20 років виросла плеяда нових українських письменників, сталися перемоги українських спортовців та успіхи артистів і мистців.

Відчутно змінився менталітет населення, яке в СРСР було привчене до надмірної опіки держави. Люди перестали покладатися на уряд, стали самостійними, що дуже важливо для народження середньої кляси, який є базовою для становлення громадянського суспільства і демократичної держави.

Попри всі негаразди Україна рухалася в демократичному напрямку. Усі чотири її президенти були обрані в демократичний спосіб. І хоча кожні вибори супроводжувалися певними неприємностями, які можуть траплятися в країнах з нестабільною демократією, але міжнародна демократична громадськість визнавала ці вибори та обраних на них президентів. На жаль, кожен з чотирьох президентів, отримавши демократичним шляхом владу, використовував її на свою користь та на користь тих груп, які його підтримували. Але лекції політичної боротьби, яка продовжується і сьогодні, не минали марно для суспільства.

Сучасний стан урядування не можна розцінювати як вирок Україні. Президенти змінюються (вже було їх чотири й усі – різні), а Україна, її народ залишаються. Так, треба протистояти неґативам, але треба й розвивати позитивне мислення, щоб відновити довіру в суспільстві до демократії, до демократичних цінностей.

Отже, треба усім разом працювати, не зневірюючи суспільство, особливо молодь твердженнями, що Незалежність України – це марна справа, яка зазнала поразки.

20-річчя молодої незалежної держави – це велике досягнення її народу. Цим досягненням треба пишатися й утверджувати його перед світом. Можновладці відійдуть, тому що вони дивляться у минуле, а народ незалежної держави прямує у майбутнє.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280,2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $65.00, на півроку – $40.00. Для членів УНСоюзу
$55.00 річно, на півроку – $35.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com

Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net

Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

ВЕРЕСЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Останній день Другої світової війни

2 вересня 1945 року капітуляцією Японії було припинено воєнні дії Другої світової війни. Цього дня завершилася наймаштабніша війна з часів існування людства.

На лінкорі „Мізурі" в Токійській затоці відбулася церемонія підписання Акту про беззастережну капітуляцію Японії. Акт підписали представники США, СРСР, Великобританії, Китаю, Австралії, Канади, Франції, Голяндії і Нової Зеляндії, а також переможеної Японії. Офіційно воєнні дії завершилися підписанням мирного договору в Сан-Франциско 8 вересня 1951 року (набув чинности 28 квітня 1952 року).

У Другій світовій війні брала участь 61 держава з населенням 1.7 млрд. осіб. До війська було покликано 110 млн. осіб. За роки війни загинуло 50 млн. осіб, в п'ять разів більше, ніж у Першій світовій війні.

США оголосили війну Японії після нападу японського летунства на військово-морську базу Пирл-Гарбор 7 грудня 1941 року, де базувалися основні сили Тихоокеанської фльоти США. Було потоплено 19 кораблів, знищено 150 літаків, загинуло понад 2,300 американців.

Одночасно японські кораблі та авіяція завдали ударів по інших американських та англійських базах – на Філіпінських островах та в англійській колонії Малаї. Тільки після цих бойових дій японський уряд сповістив США та Англію про початок війни. Рішення Конґресу США про оголошення війни з Японією було ухвалене 8 грудня. Того ж дня заявила про стан війни з Японією Англія. 11 грудня 1941 року у війну з США вступили Німеччина й Італія.

Війна охопила тихоокеанський театр воєнних дій. До травня 1942 року японські війська окупували Гонґ-Конґ, Малайзію, Філіпіни, Індонезію, Бірму, Таїланд, вийшли на підступи до Індії й Австралії. Японська аґресія була частиною задуму країн фашистського бльоку з встановлення „нового світового порядку".

5 квітня 1945 року уряд СРСР денонсував пакт про невтралітет з Японією, що на той час вже був багато разів порушений японською стороною. На Далекому Сході СРСР розгорнув 87 стрілецьких дивізій з особовим складом 1.7 млн. осіб. Загальна чисельність японських і маріонеткових військ перевищувала 1 млн. вояків.

У квітні 1945 року американці десантувалися на острів Окінава, до початку літа були звільнені Філіпіни, Індонезія й частина Індокитаю. На Квантунську армію на суходолі обрушився удар великої сили. 10 серпня японський уряд повідомив союзні держави про прийняття Потсдамської декларації й згоду капітулювати, але наказ про припинення військового опору не надійшов. Кровопролитні бої тривали.

Розгром Квантунської армії й острівних угруповань прискорив капітуляцію Японії. Від імені СРСР акт капітуляції підписав генерал-лейтенант Кузьма Дерев'янко. Він народився 14 листопада 1904 року в селі Косенівці на Київщині, але зростав на півночі Росії, куди був висланий його батько з сім'єю. Навчаючись в Харківській школі військових старшин, К. Дерев'янко вивчив японську мову. Під час Другої світової війни брав участь у битві за Дніпро, в Корсунь-Шевченківській акції.

Коли почалася війна з Японією, К. Дерев'янко був призначений представником Головного командування радянських військ при штабі Даґласа Макартура. Після капітуляції Японії генерал кілька разів відвідував зруйновані ядерними бомбами міста Гірошіма і Наґасакі. Це було небезпечно, К. Дерев'янко захворів на рака і помер у віці 50 років. У 2007 році йому присвоєно звання Героя України.

Україна у складі СРСР також вела війну проти Японії і досі не має з нею мирної угоди. Немає і сталих економічних взаємин. Єдиною значною пропозицією про інвестування Японії в Україні за минулий час була пропозиція від концерну „Міцуї" – одного з найпотужніших у Японії.

Л. Хм.

Генерал Кузьма Дерев'янко підписує Акт про капітуляцію Японії на борту лінкора „Мізурі" 2 вересня 1945 року.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Колишні таборовики збирають мистецькі скарби

Мистецька виставка рисунків і креслення з нарисної геометрії в гуманістичній гімназії в Байройті під проводом проф. Осипа Бобинського й Олени Алексевич. Зліва: професори Василь Ратич, Олена Алексевич, директор гімназії д-р Кость Кисілевський і Осип Бобинський. У першому ряді стоять: інж. Павло Дубрівний, Зеновій Процик, Богдан Бартків, Дмитро Ткачук, Дарія Заяць, Анна Семків, Наталія Малинівська, Ольга Леськів, Лариса Палідвор, Лідія Ґарасим'як і Євген Кулик. В останньому ряді: д-р Богдан Бородайко, проф. Микола Остап'як, командант табору д-р Микола Ценко, Євген Саламаха, Ольга Петровська, Славомира Івахів, Ігор Богомолець, Надія Процик, Звенислава Івахів, Ярослав Ликтей і Ярополк Войтович.

Цьогорічний з'їзд колишніх таборовиків Байройту, Берхтесґадену, Карльсфельду, Ляндсгуту та Реґенсбурґу відбудеться на Союзівці 12-14 вересня. Координатором зустрічі став Ігор Сохан, заступником – Петро Круль, а господарем – Микола Ставничий. Координаційний Комітет приготував гарну програму, а окремі табори – свої програми.

Тема цьогорічної зустрічі – мистецькі скарби таборів. У кожному таборі були талановиті люди. У Байройтському таборі були різьбарі, вишивальниці, митці, малярі, креслярі, лялькарі, майстри, шевці, кравці, навіть килимарі. Ці люди у несприятливих умовах творили прекрасні речі.

У Байройті за допомогою Міжнародної організації біженців (IRO – International Refugee Organization) відбулась мистецька виставка, на якій виставляли свої твори умільці українського табору Леопольд Касерне та митці Микола Ярошенко, Юрій Кодак, Євсеній Ліпецький і Леонід Костюшко. Ця виставка була вельми успішною. Її відвідували не тільки байройтці, але й мешканці інших таборів, навіть американці та німці. Відвідувачі мали можливість купити ці твори.

Щоб зберегти та передати українське мистецтво новому поколінню, гімназисти брали курс рисунків і креслення з нарисної геометрії, який провадили проф. Осип Бобинський та Олена Алексевич. Цей курс закінчився успішною мистецькою виставкою, яку відвідували численні гімназисти, батьки та мешканці табору. Тут ще був курс різьбарський, вишивальний та інші, де учні засвоювали нові знання.

Такі курси існували в інших таборах. У цих таборах збереглись українські мистецькі цінності, які таборовики забрали зі собою на нові поселення. Одначе, прийшов час, таборовики та гімназисти відходять у засвіти, а для декого з членів молодого покоління ці речі не мають вартости, вони їх викидають.

Щоб уникнути знищення надбань таборового життя, у Філядельфії створився Комітет студентів і мешканців таборів для архівів та виставки таборового життя. До Комітету ввійшло 17 осіб. 12 таборів вже зголосились до співпраці, між ними – представники гімназій: Дмитро Штоґрин (Авґсбурґ), Анна Гаврилюк (Ашафенбурґ), Слава Білас (Байройт), Ярко Салдан (Берхтесґаден), д-р Ярослав Розумний (Діллінґен), Любомир Лучанко (Зальцбурґ), Богдан Тодорів (Гайденав), Петро Круль (Карльсфельд), Александер Слоневський (Ляндсгут), К. Кричевська-Росандіч (Майнгайм), Дарія Шуст (Міттенвальд), Надя Оранська (Реґенсбурґ).

Комітет очолив Богдан Голь, заступник – Борис Захарчук, писар протоколів – Ірена Стерчо, писар-кореспондент – Вікторія Вакуловська, референти преси – Богдан Маланяк, Ярослав Ликтей і д-р Ярослав Розумний, скарбник – Слава Білас, заступник – Дарія Федар.

Головою мистецької програми вибрано Б. Голя. У цій програмі йому допомагатимуть члени Комітету. П. Круль відповідальний за фільм та прозірки. Аня Вакуловська провадитиме інвентар знімок, Н. Оранська та Д. Шуст приготовляють ревію-п'єсу, виставки влаштовують А. Гаврилюк, Б. Захарчук і Л. Лучанко.

Комітет просить привезти на з'їзд знімки, альбоми, книжки чи інші речі, витворені в таборах.

Ярослав Ликтей,
Вайтсборо, Ню-Йорк

Переназвали вулицю

Я з великою увагою прочитав статтю Володимира Єфимова „Український акцент старої Одеси", поміщену в „Свободі" 5 серпня. Була і фотографія меморіяльної дошки на будинку, в якому жили і працювали видатні лікарі й письменники, батько і син Іван Липа та Юрій Липа.

На жаль, автор не подав до цієї світлини жодних пояснень. Сподіваюся, що читачі „Свободи" будуть зацікавлені в історії цієї меморіяльної дошки, яка була виготовлена завдяки старанням Світової федерації українських лікарських товариств (СФУЛТ).

Урочисте відкриття дошки відбулася під час VI Конґресу СФУЛТу, який відбувався в Одесі 9-12 вересня 1996 року. Дивлячись на одеситів, які по береги заповнили вулицю, я, як президент СФУЛТ, закінчив урочисту програму словами: „Одеса була, є і буде українською", на що присутні міста відповіли гучним „Слава Україні!". В цей же час за ініціятиви українських лікарів одній з вулиць міста (раніше – Совєтській) було надане ім'я Івана та Юрія Липів.

Однак, 18 лютого цього року історико-топонімічна комісія Одеської міської ради прийняла ухвалу про перейменування вулиці І. та Ю. Липів на вулицю Федора Пішеніна, який в XIX ст. мав на цій вулиці три млини. Цією ухвалою міська рада розпалила протистояння між російськомовними українцями і росіянами, що тепер є частим явищем по всій Україні.

Д-р Павло Джуль,
Ґрос-Пойнт-Шор, Мишиґен

Ми дізналися правду про страту наших рідних

У „Свободі" 5 серпня було вміщено вістку „Відкрили меморіял розстріляним тернопільчанам", передруковану з інтернет-газети „Українська правда". У дописі ми помітили кілька неточностей і просимо їх виправити. Двоє членів нашої родини були жертвами уманської трагедії – Стефан Сось і Леонтина Пілек.

Щоб довідатись правду про їхні останні дні, наша родина, перебуваючи у Львові восени 2002 року, звернулася по допомогу до академіка д-ра Ярослава Ісаєвича і його дружини Олі Ісаєвич, директорки аґенції „Сейбр-Світло".

На їхнє прохання проф. Кім Науменко, науковий працівник Інституту українознавства ім. Івана Крип'якевича у Львові, погодився розслідувати цю справу і повідомити родину після 70 років непевности щодо долі рідних. В архівах Тернополя, Львова, Києва та Москви він знайшов докладні інформації про уманські розстріли і написав монографію „Слідами Стефана Сося".

Архіви підтвердили відомий вже факт, що 954 в'язні чортківської в'язниці були гнані колоною пішки понад 400 кілометрів з Чорткова до Умані під наглядом 56 червоноармійців і 27 активістів-комуністів на конях. Марш тривав 18 днів за маршрутом Чортків-Кам'янець- Подільський-Жмеринка-Тиврів-Ситківці-Христинівка-Умань.

В'язні були погано одягнені, часто босі, хворі, голодні і спрагнені. Хто пробував утікати, у того стріляли. Розстріляно по дорозі 187 в'язнів, а 767 дійшли до уманської в'язниці 19 липня 1941 року, де 21 липня, за попереднім наказом Лаврентія Берії, розстріляно 754 в'язнів з Чорткова як „членів терористичної організації ОУН", між ними – наших рідних. Тіла складені в спільній могилі, пересипані вапном і сіллю. 30 липня 2011 року на тому місці поставлено пам'ятник жертвам терору.

Ми заохочуємо всіх, хто втратив членів родини в більшовицькому терорі в подібний спосіб, намагатися розшукати відомості про їхню долю.

Іван і Уляна Сосі,
Провіденс, Ровд-Айленд,
Таня Витвицька,
Бостон,
Іванка і Нестор Олесницькі,
Гарісон, Ню-Джерзі,
Роман Василишин, Таня і Роман Левицькі з родинами,
Філядельфія

Відкриття пам'ятника в'язням, розстріляним 21 липня 1941 року в Умані.
Фото: Степан Барна, Тернопіль

Буревій приніс лихо до Центру Української Православної Церкви в США

До „Свободи" 29 серпня надійшов лист провідників Української Православної Церкви в США Митрополита Константина, Архиєпископа Антонія і Єпископа Даниїла про те, що буревій „Айрін", який промчав на східнім узбережжям США, спричинив велику шкоду у метрополітальному центрі УПЦ в Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі. Поламано дерева і дахи, повінь залила ряд будівель.

Гураґан зашкодив також усьому містечку – поламав дерева, затопив будівлі.

Провідники Церкви інформують про заснування благодійного фонду для збірки грошей на відновлення церковних будівель. Пожертви можна надсилати на адресу: 2011 Hurricane Irene Flood Fund, P. O. Box 495, South Bound Brook, NJ 08880.

На цій сторінці вміщено фоторепортаж Фелікса Хмельковського з місця події.

Повінь наблизилася впритул до церкви св. Андрія Первозваного.

Площа і вулиці перед храмом залиті водою.

Річка вийшла з берегів.

Будинок Сестрицтва св. Покрови постраждав від повені.

Каплиця і покажчики опинилися у воді.

Повінь полонила службовий будиночок.

На доріжках цвинтаря – теж вода.

Рятівники вивозять людей з будинків Савт-Бавнд-Бруку.

Святкування Дня Незалежности перетворилося на протистояння

Учасники віча при вході до парку ім. Тараса Шевченка.

Загін „Беркут” перегородив біля Будинку вчителя шлях мирній ході по вулиці Володимирській.

Кордон міліції перетнув вулицю Володимирську біля Будинку вчителя.

Велелюдне віче на День Незалежности 24 серпня в Києві в парку ім. Тараса Шевченка.

Хода очільників партії „Свобода“ по вулиці Володимирській біля Будинку вчителя. *Фото: Сергій Марченко*

Український прапор, що його несли по вулиці Володимирській навпроти пам’ятника Михайлові Грушевському.

Загін „Беркут” на вулиці Богдана Хмельницького стримує ходу біля парку ім. Тараса Шевченка.

Автобуси загонів „Беркут“ перегородили вулицю Володимирську біля Будинку вчителя.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

На Союзівці відбувся 27-ий Учительський семінар

Учасники 27-го вчительського семінару на Союзівці разом з о. Юрієм Базилевським поклали вінок до Пам'ятного хреста жертвам Голодомору 1932-1933 років. *Фото: Володимир Боднар*

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Щороку Шкільна Рада (Централя Шкіл Українознавства в США) при Українському Конґресовому Комітеті Америки (УККА), за спонзорства українських кредитових кооператив та інституцій, влаштовує на Союзівці, в цьому чарівному куточку Кетскильських гір, курси підвищення кваліфікації вчителів Шкіл Українознавства, що діють у багатьох місцевостях Америки, де більшими скупченнями проживають українці.

Ось і цього року прибули вчителі з Чикаґо, Дітройту, Філядельфії, Ню-Йорку та стейту Ню-Джерзі, що було вельми приємним, бо не кожного року вчителі можуть прибути з віддалених стейтів. Наталя Пономарьова та Зоряна Ольшанська прибули з Чикаґо перший раз, Ярослав Березовський з Дітройту — вдруге, Оля Михайлюк з Філядельфії — втретє. Решта вчителів, а всіх було 11, прибули зі стейтів Ню-Йорк та Ню-Джерзі.

Цьогорічні курси були присвячені 20-літтю відновлення державної незалежности України. І так само собою сталося, що й період, який висвітлювався з предметів, був новітній.

Проф. Юрій Гаєцький – історик, представив слухачам розвиток подій в Україні за 20 років незалежности. В цьому слухачам добре прислужилася його книжка „Новітня історія України (1945-2001)", видана Шкільною Радою в 2002 році під редакцією д-ра Євгена Федоренка. Ця праця покриває період в понад 50 років – від закінчення Другої світової війни до другої каденції другого Президента України Леоніда Кучми.

Матеріял розроблений автором детально, по пунктах, коротко і дохідливо. Подаються мапи, знімки діячів до періоду Незалежности, які мали позитивний чи й неґативний вплив на долю України, далі — українських культурних діячів періоду „хрущовської відлиги" та „брежневського застою", державних та культурних діячів перших десяти років Незалежности. Ця книжка дає ясне зрозуміння передумов цього нібито „безкровного" переходу, як пробує багато аналітиків стверджувати.

Проф. Ю. Гаєцький на конкретних прикладах показує, яким тяжким був шлях до незалежности в новітній період, скільки людей потерпіло, скільки загинуло у воєнні роки і після, скількох було депортовано, ув'язнено, знищено, тобто дає для роздумів великий фактичний матеріял, з якого можна виснувати, що не безкровно була здобута незалежність України, а великими жертвами. Бо вже й ми пам'ятаємо, що В'ячеслава Чорновола вели етапом босим взимку, а Василя Стуса та його друзів насмерть замучили в тюрмі більшовицькі сатрапи.

Книжка висвітлює багато аспектів зміни влади в Україні в совєтський період і побудована як посібник для вчителів історії. А щоб новітній учитель міг сам достеменно зрозуміти все, що подається в цій новітній історії України, Ю. Гаєцький кожну лекцію будував у притаманній йому манері артистизму, жвавої розмови, жартівливих ремарок, що западає в душу і пам'ять. Відповідно, і результати іспиту з історії України були високими.

Навчання з української мови та літератури проводились у формі лекцій, які читав знавець мови проф. Є. Федоренко, голова Шкільної Ради та керівник семінару. Тут для слухачів було чого похвилюватися, бо в царині новітньої української літератури зайшло так багато змін і нового, що на теренах діяспори не знайти, хібащо в інтернеті.

„Українська література XX ст." (хрестоматія для 10-11 кляс (2005) під редакцією Петра Кононенка та Є. Федоренка, покриває період тільки до 2005 року. Тому книжок багатьох аторів, про творчість яких розповідав проф. Є. Федоренко, не було в наявності. Життя зараз стрімке, авторів багато і їх число з кожним днем зростає. А з цього потоку, на мою думку, треба вибрати те, що є справді зерном, відкинувши сучасну низькопробну полову, якою, на жаль, автори намагаються привернути собі читачів, забуваючи, що такі твори не мають майбутнього, лише дають в нинішній час заробіток. Для сучасного вчителя дуже важливо не розгубитися, не піти за „загалом", який шаленіє від пристрастей та новітніх мод, а шукати розумне, добре, вічне в літературних творах і допомагати учням знайти його.

Слухачі семінару написали й виступили з рефератами про творчість таких письменників: Я. Березовський звернувся до творчости Василя Барки; О. Михайлюк написала про творчість Івана Дзюби; Люба Мельник – про сучасну українську мову; Оксана Пилипів – про творчість Ю. Андруховича; З. Ольшанська – про творчість Івана Малковича; Марія Поліщук – про критика й літературознавця Оксану Пахльовську; Світлана Грабовська – про творчість Ліни Костенко; Оля Пухняк – про твори Любка Дереша; Н. Пономарьова – про творчість Оксани Забужко; Світлана Хмурковська – про творчість Марії Матіос; Любов Часто – про новий роман Василя Шкляра „Чорний ворон".

Усі твори були на доброму рівні, найкращі з них будуть опубліковані в журналі „Рідна Школа".

Лекції з культури і мистецтва, які провадив проф. Ігор Мірчук, давали особливу насолоду, бо це була музика, образотворче мистецтво, які професор добирав до своїх лекцій. Скажімо, не всі були знайомі з творчістю композитора Станіслава Людкевича, а тут була змога послухати його Кантату. Так само було показано багато картин різних мистців, а потім слухачі могли вибрати собі теми для рефератів, в яких окреслювали творчий шлях художника, тему твору, манеру виконання, техніку, стиль. Було багато вигадок, домислів і влучних коментарів, дехто навіть пробував перетворити свій реферат на показову лекцію з мистецтва перед учнями, що подобалось і професорові, і вчителям, які хотіли більше осягнути з методики викладання. Творча атмосфера, яка панувала на лекціях з культури, заряджала позитивною енерґією, підносила дух, збагачувала красою.

Пообідні лекції проводились подружжям Володимиром та Наталією Боднарами, які приїхали з штату Огайо. Д-р В. Боднар висвітлював на екрані пройдений з проф. Ю. Гаєцьким матеріял з історії в короткій формі, а Н. Боднар викладала географію, цього року це була економічна географія, детально аналізуючи господарство в різних реґіонах України. На те, що цукроварні, – найстаріша галузь промисловости в Україні, слухачі звернули увагу аж після тесту, бо ніхто правильно на це питання не відповів. Взагалі економічна географія виявилась для багатьох досить складним предметом, бо мало хто в повсякденному, такому насиченому всілякими предметами і продуктами, житті задумується над тим, який шлях вони проходять, перш ніж ми візьмемо їх до рук у вигляді готового продукту.

5 серпня відбулося підведення підсумків роботи, вручення слухачам посвідок про успішне навчання, що виконав Є. Федоренко, та концерт, підготовлений слухачами курсів.

Одне слово, курси для підвищення кваліфікації вчителів Шкіл Українознавства – корисна і потрібна справа, яку Шкільна Рада успішно проводить уже 27-ий раз. При цій нагоді слід згадати і щиро подякувати всім фінансовим спонзорам, без яких цього неможливо було б зробити. А це – Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню-Йорку, Фундація Українського Вільного Університету в Ню-Йорку, Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч" в Чикаго і три її філії, в Нюарку, Джерзі-Сирі і Випані, Ню-Джерзі, Фонд „Спадщина" в Чикаґо, Кредитова Кооператива Спілки Української Молоді Америки в Йонкерсі, Українська Національна Федеральна Спілка в Ню-Йорку.

Також окрема подяка адміністрації та обслузі Союзівки на чолі з Сонею Семанишин, які були привітними, гостинними, приймаючи водночас і гостей, і дітей–таборовиків, і студентів з України, які допомагали в обслуговуванні. Доброму настроєві сприяла й погода, купання в басейні, вечірні розмови „під грушкою", тобто в альтанці перед головним корпусом Союзівки. А також сама навколишня природа, ліс, який навіяв оці рядки:

Зелені хвилі хлюпочуть листям,
А синє небо як море чисте.
Туман розвісив свою попону,
А понад нею стежку червону
Прослало сонце.
І крізь віконце в зеленім листі
Моргають сонцю роси перлисті.

До зустрічі на Союзівці в наступному році!

Любов Дмитришин-Часто,
слухачка семінару

Українознавчі курси відбудуться у Пенсильванському університеті

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В осінньому семестрі Пенсильванський університет матиме два українознавчі курси: „Slav 590 680-Ukrainian 1" – курс мови для початківців і „Slav 592 680-Intermediate Ukrainian" – експериментальний курс, побудований на читанні та аналізі української преси.

Для студентів університету українського походження, які вживають українську мову, це унікальна нагода проглибити свої знання про сучасну Україну та її діяспору. На вписове, як і на підручники, є обмежене число ґрантів від Товариства „Свята Софія".

Додаткові інформації про фінансову допомогу можна отримати за адресою: rudnytzky@yahoo.com.

За інформаціями про курси та реєстрацію слід звертатися до Lada Vassilieva, тел.: (215) 898-6039, факс: (215) 573-2139. Сторінка в інтернеті: www.plc.sas.upenn.edu.

Прес-бюро Товариства „Свята Софія"

День української вишиванки відбувся в Ню-Йорку

НЮ-ЙОРК. – 23 серпня вперше у США відбулася акція „День української вишиванки“, за програмою якої українські мешканці Ню-Йорку та Ню-Джерзі мали змогу отримати послуги від фінансової установи, весь персонал якої вдягнувся в український традиційний одяг.

Акцію організовала Українська Національна Федеральна Кредитна Спілка (УНФКС), що вже понад 45 років обслуговує мешканців Ню-Йорку та прилеглих штатів.

Її було присвячено 20-літтю Незалежности України. „Це була спроба показати, що і в фінансовому світі завжди знайдеться місце для творчих та культурних подій“, – сказав голова дирекції УНФКС Володимир Дробенко.

Протягом дня усі, хто завітав до кредитної спілки у вишитій сорочці, отримали подарунки, а тим, хто став клієнтом, було вручено безкоштовний 50-доляровий депозит на нові рахунки.

Акція викликала жваве зацікавлення не лише в українській діяспорі, але й з боку інших мешканців міста, як через неординарність народного одягу, так і через масове зібрання українців. Зацікавлені люди заходили до кредитівки, аби розглянути вишитий одяг на працівниках та відвідувачах, а також детальніше ознайомитися з історією вишиванки, яка містилася в розкладених тут численних брошурах.

За словами головної управительки УНФКС Христини Балко, шанування традицій та спадщини є важливим для збереження національної ідентичности українців за кордоном. День української вишиванки в кредитівці проводитиметься щороку.

Володимир Пекарчук

Учасники Дня української вишиванкив Ню-Йорку в Ню-Йорку.

35th Anniversary

Baltimore Ukrainian Festival

September 10 & 11, 2011

Saturday 12noon-9pm and Sunday 12noon-7pm

Patterson Park (400 S. Linwood & Eastern Ave, Baltimore 21224)

FREE ADMISSION!

2 Days UKRAINIAN CULTURAL TENT

Celebrating 20yrs Independence of Ukraine and the Remembrance 25th Anniversary of Chernobyl

Sunday PYROHY/PIEROGI Eating contest!

HOME OF THE ORIGINAL UKRAINIAN BEER GARDEN

For more info call (410) 967-0501 or (410) 870-1720

Directions: Take I-95 Exit 59 Eastern Ave – West towards Highlandtown

Convenient FREE Parking. Accessible by public transportation.

Sponsored by Baltimore Ukrainian Festival Committee

www.Ukrainianfestival.net

Baltimore Guide, UNA – Ukrainian National Association 1894 – Український Народний Союз, BALTIMORE OFFICE OF PROMOTION & THE ARTS and the Office of Mayor Stephanie Rawlings-Blake

group benefit review, inc., Maryland HealthCare Clinics

ПОСТАТІ

Ювілей Катерини Кричевської-Росандіч

Дмитро Малаков,
заступник директора Музею історії Києва

Ми познайомились влітку 1942 року, в окупованому нацистами Києві. Познайомив нас старший брат автора цих рядків Георгій Малаков (1928-1979), згодом – Заслужений художник України, а тоді – 14-річний підліток. Там працювала ті юна Катруся Кричевська. Мені тоді було п'ять років.

Знову зустрілись ми в Києві восени 1993 року, коли Катерина Кричевська-Росандіч з чоловіком Драґом відвідала рідне місто – вперше після піввікової перерви.

К. Кричевська-Росандіч належить до славетної родини українських мистців, чий творчий доробок увійшов до скарбниці вітчизняного та світового мистецтва ХХ ст. Батько Василь Кричевський – відомий маляр, графік, художник кіно (зокрема й світового шедевру – фільму „Земля" режисера Олександра Довженка) , мати Олена – також талановитий маляр, дід Василь Кричевський – мистець, маляр, архітектор, знавець народного мистецтва, автор видатної пам'ятки архітектури – будинку Полтавського земства (нині – Полтавський краєзнавчий музей), художник театру та кіно, педагог, дизайнер, автор малюнка державного герба України – Тризуба (1918 рік), його брат Федір Кричевський – маляр. Обоє були засновниками та професорами Української академії мистецтв 1918 року. І нарешті, дядько Микола Кричевський – відомий аквареліст, який від 1920-их років жив і малював у Парижі, де здобув визнання серед мистецького світу Франції.

Катерина Кричевська-Росандіч. „Полтава. Колишнє земство, нині – краєзнавчий музей" (1994, ґваш).

К. Кричевська-Росандіч народилася в Києві 2 вересня 1926 року в клініці, що містилася на вулиці Бульварно-Кудрявській, 27. Малювати почала змалку під керівництвом своїх батьків, зростала в творчій атмосфері родини, в її київському мистецькому оточенні.

Перші п'ять шкільних років навчалася в Київській середній школі ч. 61, що й нині розташована на тій же вулиці Мельникова (тоді – Мельника). У шосту клясу пішла до Київської художньої середньої школи, яка тоді відкрилася в спеціяльно для неї спорудженому будинку по вулиці Володимирській (нині тут – Національний музей історії України).

А через рік почалась Друга світова війна. Батько, потрапивши в оточення під Полтавою, залишився з родиною в окупованому Києві. Було сутужно, холодно й голодно. Виживали, заробляючи час від часу продажем власних картин та писанням портретів на замовлення.

Як мисткиня К. Кричевська уперше виступила зі своїми творами в Києві влітку 1943 року в залах теперішнього Національного художнього музею України. У тій виставці брали участь 216 київських художників – від знаних корифеїв українського образотворчого мистецтва до вчорашніх школярів. За найкращі роботи отримали нагороди, зокрема К. Кричевська і Г. Малаков. Фото обох вмістила газета „Нове українське слово".

Невблаганний перебіг історичних подій змусив Кричевських у вересні 1943 року залишити Київ, а згодом і Україну. Потім було навчання у Празькій художньо-промисловій вищій школі, нацистські „трудові табори", а по війні – табори переміщених осіб і навчання в Гайдельберзькому університеті. Талант К. Кричевської був помічений і відзначений нагородою також на Міжнародній виставці мистецтв у Мангаймі (Німеччина) 1945 року.

Від 1949 року, оселившись з батьками у Каліфорнії, де вона й нині живе з чоловіком, К. Кричевська-Росандіч займається живописом, а її твори постійно з'являються у США та Канаді, а від 1993 року і в Україні, на багатьох групових та персональних художніх виставках.

Значний вплив на формування творчої манери К. Кричевської-Росандіч мав талант її дядька М. Кричевського, в якого вона чимало навчилася на спільних пленерах у Парижі та Венеції.

Основна тематика творів К. Кричевської-Росандіч – пейзажі та пам'ятки архітектури України (дуже шанує одного з відоміших дослідників та популяризаторів цієї теми доктора мистецтвознавства Григорія Логвина), мальовничі краєвиди Каліфорнії, чарівні куточки Парижу, Венеції. Працює в техніці акварелі, ґваші.

Катерина Кричевська-Росандіч.

Її роботи відзначаються яскравим кольоритом, сміливою експресією, дихають внутрішньою, позитивно зарядженою енерґією та любов'ю до земної краси, передають особисті уподобання та почуття авторки – так само яскравої та непересічної особистости. Споконвічно ментальне вкраїнське замилування барвами природи своєрідно віддзеркалюється-відлунюється на ретельно доглянутому обійсті К. Кричевської-Росандіч. Це відчутно у квітах власноруч виплеканого затишного садочку з трояндами та каліфорнійськими екзотами. І так само дивно й мальовничо попід вікнами її робітні ростуть білокора береза й зелений кущ, рясно всіяний жовтими цитринами. А за розсувним вікном висить маленька годівничка з солодким соком, який, не сідаючи та тріпочучи крильцями, смокчуть дзьобиками крихітні пташки колібрі.

На стінах просторої вітальні з роялем (чоловік Драґо за освітою – композитор, піяніст, за походженням – з родини відомих хорватських мистців), парадної їдальні, спальних кімнат, на всіх вільних простінках – картини, портрети, етюди членів родини. Все зроблено з неабияким смаком – у традиціях, переданих з покоління до покоління. І належно продовжених наступними: дочка Лада працює в галузі комп'ютерного оформлення. а онука Меґан, успадкувавши мамину красу та батьківську мужню професію (Герольд Шапельгоуман – керівник крайової служби порятунку), виявляє неабиякі здібності в самодіяльному шкільному сценічному мистецтві.

Енерґійна й товариська К. Кричевська-Росандіч є душею всього, як вона каже за українським звичаєм, кутка їхньої вулиці. Якщо вона заходиться варити український борщ , то запрошує господинь заходити з каструлями. Водно-

(Закінчення на стор. 22)

Катерина Кричевська-Росандіч. „Київ. Ярославів Вал". (1994, ґваш).

Катерина Кричевська-Росандіч. „Париж" (1966, ґваш).

День Незалежности України відзначили українські громади в США

ВАШІНҐТОН

Посольство України в США відзначило 20-річчя Незалежности України 24 серпня покладенням вінка до пам’ятника Тарасові Шевченкові. У церемонії взяли участь 70 осіб на чолі з тимчасовим повіреним України в США Вадимом Пристайком. Настоятель Української православної церкви св. Андрія о. Володимир Стеляк промовив молитву. На щастя, пам’ятник Кобзареві не був ушкоджений землетрусом, який стався 23 серпня у Вірджинії. На фото: учасники церемонії у Вашінґтоні. Фото: Яро Бігун

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі

У Головній канцелярії Українського Народного Союзу 23 серпня відбулися урочисті сходини з нагоди 20-річчя Незалежности України. Працівників Головної канцелярії і редакцій газет „Свобода“ та „Український тижневик“ привітав президент УНСоюзу Стефан Качарай. На фото: учасники відзначення Дня Незалежности України. Фото: Рома Гадзевич

СОМЕРСЕТ, Ню-Джерзі

Мешканці оселі „Українське село“ з ініціятиви управи, яку очолює Оксана Лобачевська, 24 серпня взяли участь в урочистому піднесенні прапора України на щоглі серед „Українського села“. При цьому усі заспівали „Ще не вмерла Україна“. Фото: Фелікс Хмельковський

ТОМС-РІВЕР, Ню-Джерзі

В будівлі адміністрації повіту Овшен-кавнті українська громада відзначила 20-річчя відновлення Незалежности України. Було виконано Гимн України, після чого промовляв президент місцевого Українського Американського клюбу Джералд Тхір. Була зачитана вітальна проклямація від ради повіту. На фото (зліва): о. Олександер Думенко з Української католицької церкви св. Стефана, урядовці Вілієм Джеймс Лаврія, Джері П. Літл, Джозеф Г. Вікарі, Дж. Тхір, Джефрі В. Морґан, Пол Бравн, Пітер Юрковський і Скат М. Колабела.

ЮНІОН, Ню-Джерзі

Відділ в Нюарку-Ірвінґтоні Українського Конґресового Комітету Америки організував 21 серпня церемонію піднесення на щоглі біля міської ради прапора України з нагоди 20-річчя відновлення державної Незалежности України. Головні вулиці міста прикрасили синьо-жовті прапори і великий святковий транспарант.

Відбулося урочисте зібрання, яким провадив голова комітету з відзначення свята Юрій Симчик. До залі було внесено прапори США, України та українських громадських організацій. Молитву промовив о. Андрій Манько з Української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Ню-Джерзі.

Вітання від міської ради прочитав Тома Пиз. З вітальними промовами виступили представник Міністерства оборони України при Постійному представництві України в ООН генерал-майор Андрій Таран, тимчасовий повірений в справах України в ООН Євген Цимбалюк, консул України в Ню-Йорку Богдан Мовчан.

З доповіддю виступив голова Організації оборони чотирьох свобід України Михайло Козюпа. Голова Ради оборони і допомоги Україні Іван Буртик закликав громаду подавати вістки про репресованих українців до Музею політичних репресій у Казахстані.

Під спів Гимну України було піднесено на

(Закінчення на стор. 15)

Учасники свята в Юніоні, Ню-Джерзі. Фото: Фелікс Хмельковський

20-річчя відновлення Незалежности України святкували в усьому світі

БРЮСЕЛЬ

Столиця Евросоюзу на один день стала українською. Українські прапори, вуличні гуляння, співи народних пісень, запальні танці, дегустація українського пива „Оболонь", урочисте прийняття в ратуші, хода українців старовинними вулицями і символ міста – славетний хлопчик „Manneken Pis" в костюмі київського князя Ярослава Мудрого.

Усе це було на святі 24 серпня, на яке завітали наймолодша оперна співачка України Соломія Лук'янець, гурт „Океан Ельзи" і його провідник Святослав Вакарчук. У програмі були пресконференція та святкове засідання українців в таверні „Manneken Pis" навпроти знаменитого пам'ятника. Ця скульптура має вже понад 900 костюмів різних народів світу. Український костюм подарувала у 2007 році Европейська асоціяція українців, і тепер він зберігається в Королівському музеї під числом 791.

Олена Петрушенко

Учасники свята в Брюселі.

Святковий плякат в Брюселі розповідає про Україну.

Урочиста хода українців в Брюселі.

ЛОХВИЦЯ, Полтавська область

Під час святкування в Лохвиці на Полтавщині.

За ініціятиви районної організації Всеукраїнського об'єднання „Свобода" при участі членів щойно створеного районного Комітету опору диктатурі 24 серпня на центральній площі міста, біля погруддя Тараса Шевченка, відбулося відзначення Дня Незалежности України.

Було покладено квіти до пам'ятника Великому Кобзареві, протоєрей Української Православної Церкви Київського Патріярхату о. Георгій (Лобачевський) відслужив Молебень за Україну та її героїв.

В своєму виступі голова Лохвицької районної організації ВО „Свобода" доктор права Олександер Панченко зацитував „Декалог" уродженця історичної Полтавщини Миколи Міхновського, у якому зокрема сказано: „Не приятелюй з ворогами нашого народу, бо додаєш їм сили і відваги".

„Ці слова, – наголосив промовець, – надзвичайно актуальні для українського сьогодення, в час, коли йде масований наступ на національні ідеали, мову, культуру, традиції з боку антиукраїнських елементів у владі".

Прес-служба районної організації ВО „Свобода"

ЮНІОН, Ню-Джерзі...

(Закінчення зі стор. 14)

щоглі Державний прапор України.

Після цього в Українському народному домі в Ірвінґтоні відбувся святковий обід, на якому доповідь зробив журналіст Ігор Длябога.

В мистецькій частині виступили музичний ансамбль „Удеч" (Михайло Гучко і Мирослав Грицик) та Марія Дацко (деклямація).

Левко Хмельковський

РИМ

24 серпня у дворі Апостольського палацу у Кастел-Ґандольфо, що поблизу Риму, Папа Бенедикт XVI звернувся українською мовою до усіх українців з вітальними словами з нагоди Дня Незалежности.

В ході авдієнції він промовив: „Від щирого серця вітаю прочан з України, які саме сьогодні святкують 20-ту річницю Незалежности своєї держави, історія та культура якої у незнищенний спосіб позначені християнськими цінностями. Дорогі друзі, бажаю, щоб ця важлива річниця пробудила у вас та ваших співгромадян живе прагнення завжди діяти на користь справедливости, миру та спільного добра. Слава Ісусу Христу!".

Представники Посольства України у Ватикані, духовенство, семінаристи та українські прочани, що приїхали у літню резиденцію Папи з синьо-жовтими прапорами, зустріли слова Папи співом.

Після загальної авдієнції Бенедикт XVI окремо привітав Надзвичайного та Повноважного Посла України при Апостольській столиці Тетяну Іжевську та передав вітання керівництву держави та народові України.

„Рада з того, що могла почути слова вітання від Його Святости для громадян та керівництва нашої держави. Папа вперше в історії відзначив Незалежність України таким, – сказала Т. Іжевська. – В цей день хочу побажати всім українцям, щоб їхнє духовне єднання міцнішало".

Маріанна Сороневич

Подумайте про Ваше завтра
вже сьогодні!
Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.
3.15% APY*
Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. долярів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.
ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251
КЕРГОНКСОН:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636
ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097
АСТОРІЯ:
32-01 31st
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458
ЛІНДИНГИРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989
ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org
ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org
Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL
Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency
*APY - Відсотки у річному відношенні. Дивіденда - 3.10% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерти ансамблю „Громовиця" з Чикаґо відбулися в Україні

РІВНЕ. – Ансамбль українського танцю з Чикаґо „Громовиця" (керівник і хореограф Роксана Дика-Пилипчак) 4 серпня виступив з концертом в Палаці дітей та молоді.

До Рівного артисти побували у Львові, Тернополі, Калуші, Ужгороді та Коломиї.

Привітно був сприйнятий також виступ відомого скрипаля-віртуоза Василя Попадюка, котрий під час концерту виконав ряд клясичних композицій та інтерпретацій всесвітньовідомих творів.

6 серпня відбувся концерт ансамблю в столичному Театрі юного глядача, на якому побували 400 шанувальників танцю.

Кожен вихід „Громовиці" на сцену супроводжувався гучними оплесками подяки за дивовижну виконавську майстерність і прагнення зберегти у душі національне коріння.

Євген Цимбалюк

Ансамбль „Громовиця" під час фінального концерту в Києві 6 серпня. В центрі – Роксана Пилипчак.
Фото: Ґреґ Сідельник

На сцені – ансамбль українського танцю „Громовиця".

„Громовиця" виконує танець „Будь ласка, посміхнися".

Золоті прикраси скитських красунь

НЕТЕРЕБКА, Черкаська область. – Ще в 2009 році старший викладач історичного факультету Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького Михайло Сиволап разом з студентами побував біля могили скитського часу в селі Нетеребка Корсунь-Шевченківського району.

Завідуюча віддiлом археології Черкаського краєзнавчого музею Лариса Сиволап у розкопаній могилі. Фото: Олександр Костирко

За детальнішою консультацією дослідники звернулись до відомого в Европі спеціяліста з скитології Світлани Безсонової і разом дійшли до висновку, що потрібно організувати розкопки могили та зупинити її подальше руйнування. На це були потрібні фонди.

Лише цього року з допомогою керівника фірми „Аґро-Рось", патріота рідної землі Петра Євича розпочалися роботи на могилі. Велику допомогу надали голова Нетеребської сільської ради Марія Прутас та керівник аґрофірми „Корсунь" Михайло Савченко.

Основний тягар земляних робіт взяли на себе студенти першого курсу факультету історії. На розкопках працювали також Лариса Сиволап та Тамара Кургіна-Коваленко з Черкаського обласного краєзнавчого музею.

Вже на самому початку стало зрозуміло, що це поховання скитського вождя, яке пограбували двічі – у давнину і в наш час.

Про це свідчили хаотично перемішані в землі бронзові наконечники стріл, фраґменти амфор, побитий невеликий посуд, дрібно поламані людські кістки.

Золоті знахідки з „Козацької могили".

Двічі пощастило археологам. Спочатку біля кістяка жінки було виявлено золоту гривню, нашийну прикрасу-браслет довжиною 55 сантиметрів з округлого дроту діяметром три міліметри.

Другою знахідкою стали золоті крилаті грифони – фантастичні птахо-звірі, мітичні охоронці похования скарбів. Рельєфне зображення цих істот прикрашає налобну діядему з товстої фольги шириною близько восьми міліметрів.

Археологічні знахідки передані в фондосховище Черкаського обласного краєзнавчого музею з подальшим показом для відвідувачів.

Олександр Костирко

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ЗУСТРІЧ-ПРИЙНЯТТЯ ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ У ЛЬВОВІ, ЩО ВІДБУЛАСЬ 7-го ЛИСТОПАДА 2010 р. В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ У НЮ-ЙОРКУ

$150,000 Slywotzky, Adrian & Christine Balko
50,000 Klufas, Michael E.
50,000 Self Reliance New York Federal Credit Union
25,000 Slywotzky, Stefan & Wolodymyra
25,000 Szypula, Stephania
15,000 Temnycky, George & Roma
10,000 Klufas, Irene D.
10,000 Klufas-Tkach, John & Lydia Ann
5,000 Berezowsky, Vera O.
3,000 Salecki, Anna
3,000 Stebelsky, Lidia
2,500 SUMA Yonkers Federal Credit Union
2,000 Lencyk, Andrew & Iryna Zaluzhna
2,000 Procyk, Wolodymyr
2,000 Selfreliance Association of American Ukrainians
2,000 Trembecky, Gloria Jaroslava
1,500 Haliv, Mykola
1,500 Kurczak, Bohdan & Bohdana
1,000 Baranetsky, Walter & Christina
1,000 Buniak, Borys & Lida
1,000 Danko, Joseph
1,000 Glut, Orest & Lydia
1,000 Kuzyk, Bohdan
1,000 Kochanskyj, Melania
1,000 Lawro, Maria
1,000 Lopatynsky, Oleh & Oksana
1,000 Melnyk, Roman & Kathlyn
1,000 Mycak, George & Anisa Sawyckyj
1,000 Perry, Rev. Michael
1,000 Petryshyn, Wolodymyr V.
1,000 Pokinsky, Daria
1,000 Procyk, Anna Oleksiw
1,000 Rak, Wolodymyr & Anna
1,000 Romankiw, Lubomyr
1,000 Rubel, Yaroslawa P.
1,000 Sawycky, Bohdan & Annette
1,000 Slyz, Wolodymyr & Bohdanna
1,000 Woytowich, Joseph
1,000 Zachka, Maria
1,000 Zajac, Myron & Marianna
1,000 Zielyk, Irene H.
895 Anonymous
550 Kyzyk, Orest M.
500 Czechowycz Donna, Ferencevych Chrystyna, Kerod Luba, Kulynych Myroslaw & Zenowia, Leshchuk Lidia, Safian Volodymyr & Anna, Zielyk Lubomyr & Larysa
400 Oberyszyn, Jaroslaw & Halyna
300 Bilyk Jaroslava, Semuschak Stefania, Wyshywany Myroslawa
250 Bocon Thomas & Margaret, Kuzyszyn Bohdan & Oksana, Salak Wasyl & Roma, Sydoriak, Tamara
200 Burchak Andrij & Dzvinka Dobrianska, Chwyl Roman & Melania, Isajiw Irenaeus & Oksana, Kryshtalsky Jaroslav & Vera, Leshchuk Hryhoriy & Helen, Lutzky Marko & Ksenia, Milanytch Motria, Pirih Maria, Rubycz Michael, Schumylowych Taras & Irina, Zielyk Marta
150 Karpevych Christine, Trojan Nadia
100 Bird Thomas & Mary Lynne, Borkowksy Maria, Chemych Askold, Chemych Maria, Choma Olga, Dobrjanskyj Leo & Areta, Filewych Taras, Hayda Ihor & Roma, Iwasykiw Marko & Xenia, Kaczbaj Anna, Krumszyn Alexandra, Kuncio Daniel, Lozynskyj Maria N, Maksymowych Anna, Proskurenko Maria, Sawicky Bohdan & Maria, Shmigel Myroslaw & Nadia, Sonevytsky Natalie, Stecko Evhenia, Teniuch Jakym & Alice, Wasylyk Maria, Zakrewsky Lydia, Zielyk Sofia,
60 Klokiv Anna, Shpook Anna
50 Casler Caroline, Diakun Myroslava, Drozdowska Daria, Fedyniak Oresta, Gajdycz Mykola & Nina, Genza Daria, Hirniak Anastazia, Kalba Kasian, Mandicz Zenon & Irene, Mychailevych Pavlo & Luba, Piatka Maria, Rudyk Andrew J, Sierant Wasyl & Anna
25 Klufas Victoria, Mokey Wasyl, Sawka Marta
20 DeCosta Peter, Kyziv C & D, Mandzij C & Z, McCarthy Ann M.
3 Boehler Robert

$345.073 Дохід від пожертв
7,275 Дохід від продажу квитків
$352,348 Разом

Здалегідь просимо вибачення за будь-які неточності через пропущене ім'я, прізвище, чи неточно подану пожертву. Поправки зголошувати Соні Гриневич за числом телефону: 1-773-235-8462 або за адресою: Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622, рівнож написати на адресу: soniah@ucef.org

ВСІМ ЩЕДРИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ Й УЧАСНИКАМ ЗУСТРІЧ-ПРИЙНЯТТЯ ВИСЛОВЛЮЄМО НЕВИМОВНО ЩИРУ ПОДЯКУ. ЗАПЕВНЯЄМО ЩО ВАШІ ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ СПРИЯТИМУТЬ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ НАУКИ Й УТВЕРДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ ЯКІ ПРИБУЛИ В ДОМІ др. ЗЕНОНА і НАДІЇ МАТКІВСЬКИХ 6-го ЛИСТОПАДА 2010 р. НА ВЕЧОРІ ПІДТРИМКИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ У ЛЬВОВІ

$ 10,600 Bonacorsa, Christine
2,500 Mazur, Leonard & Helena
1,900 Kurylko, Andrew & Ludmilla
1,500 Krupa, Theodosius & Lubomyra
1,500 Micros Retail Systems
1,400 Hlushewsky, Bohdan & Irene
1,400 Onyszkewycz, Elias
1,000 Fedun, Jaroslaw & Lubow
1,000 Kaczaraj, Stefan & Swiatoslawa
900 Sochan, Neonila C.
750 Bachynsky, M. Oksana
500 Czerwoniak Jaroslaw & Katria, Sochan Taras, Vitvitsky Bohdan & Bohdanna
400 Andrushkiw Roman & Svitlana, Baranetsky Adrian & Alexandra Chaban Bohdan & Maria Shevchuk, Hnateyko Myron & Olha, Hoshovskyy Serhiy, Lencyk Andrew & Iryna Zaluzhna, Leshchuk John & Roksolana, Lesko Michael & Luba Lapychak, Lopatynsky Marta, Mycak George & Anisa Sawyckyj, Rakowsky Ihor & Oxana
300 Fedash Orest
250 Kyzyk, Roman & Mira
200 Burachinsky Andrew & Valerie, Camarata Guy & Carolyn, Demko Aleksandr A, Diachuk Ulana, Jarymovych Marko, Kurylko Daria M, Kuzma Alexander & Irena, Kuzmak Oksana, Onuferko Neonila, Tarasiuk George, Temnycky Orest & Daria, Voronka Roman & Zirka, Zaininger Karl & Sophia, Zmyj Natalia M.,
100 Samotulka Daria
50 Kolodiy Oleh & Helen Makarushka, Podhorodecki Areta, Yurkewych Maria

$33,950 Дохід

Спонсори вечора були Micros Retail Systems і родини Джана і Люби Карусо, др. Зенона і Надії Матківських, Любодара і Зенії Олесницьких, Нестора і Іванки Олесницьких.

Здалегідь просимо вибачення за будь-які неточності через пропущене ім'я, прізвище, чи неточно подану пожертву. Поправки зголошувати *Соні Гриневич* за числом телефону: 1-773-235-8462 або за адресою: Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622, рівнож написати на адресу: soniah@ucef.org

ВСІМ ЩЕДРИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ Й УЧАСНИКАМ ЗУСТРІЧ-ПРИЙНЯТТЯ ВИСЛОВЛЮЄМО НЕВИМОВНО ЩИРУ ПОДЯКУ. ЗАПЕВНЯЄМО ЩО ВАШІ ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ СПРИЯТИМУТЬ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ НАУКИ Й УТВЕРДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ ЯКІ ПРИБУЛИ НА ТИХОМУ АУКЦІОНІ ЯКИЙ ВІДБУВСЯ 3-го КВІТНЯ 2011 р. В УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ В НЬЮ ЙОРКУ НА ПІДТРИМКУ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ У ЛЬВОВІ

$ 5,000 Leshko, Jaroslaw & Alla (in memory of Theodore & Stefania Leshko)
3,685 Chaban, Bohdan & Maria Shevchuk
3,080 Mychalczak, Borys & Miriam
2,900 Mycak, George & Anisa Sawyckyj
2,625 Sawycky, Bohdan & Annette
2,400 Monczak, Yury
2,000 Self Reliance New York Federal Credit Union
2,000 Sawycky, Bohdan & Annette
1,250 Hajda, Lubomyr
1,200 Kurczak, Bohdan & Bohdana
950 Nalywajko, Kathy
925 Anonymous
900 Lencyk, Andrew & Iryna Zaluzhna
675 Berezowsky, Vera O.
500 Lawro Maria, Leshchuk Lidia, Stebelsky Lidia
475 Giles, Christopher Michael
425 Kissane, Thomas
400 Neprel, Alex
350 Bereznicki Ivan, Hapij Adam & Marta, Temnycky Volodymyr & Melaniya, Zielyk Lubomyr & Larysa, Shumskyy Konstantin
325 Rogers, Michael
300 Hankewycz Taras & Adriana Melnyk, Hewryk Adrian & Adrienne
250 Bonacorsa, Christine
225 Zarycky, Maria
200 Oberyszyn, Jaroslaw & Halyna
170 Fedoriw, Ihor & Martha
150 Hrechynsky Vasyl, Blahy Genya Kuzmowycz, Olesnyckyj Taras J.
125 Kuzma, Alex & Irena, Mencinska Vera, Yanevsky Danylo & Marta Kolomayets
100 Chraplyvy Andrew & Christine, Maksymowych Anna, Pinaha Mary, Podolak Roman & Nadia, Slyz Wolodymyr & Bohdanna, Thibodeau Maxim & Romana, Zazula Teodosij & Olga
75 Czechowycz Donna, Terga Richard Joseph
55 Brykowycz, Teodosia
50 Behn Alicia, Kryshtalsky Jaroslav & Vera, Torkit Ihor & Khrystyna Yurchakevy
25 Dycio Mary & Bohdan Wysocky, Hac Roman, Kuzma Orest & Oksana, Kyzyk Orest M, Mencinska Vera, Obuszczak Vera, Sochan Neonila C, Sulyma Anna, Thompson Walter & Olga, Wochok Stephanie
20 Buryk Myron, Hannon James, Ruckyj Katherine
10 Forte Lawrence & Elizabeth, Lee Raymond T, Oksman Lia
2 Boehler, Robert
1 Maestri, Victor

$38,133 Дохід від пожертв
7,500 Дохід від продажу квитків
$45,633 Разом
$ 2,000 Дар Вартости від Ігора Борисевича, Ocean Star Transportation, Hartford, CT

Здалегідь просимо вибачення за будь-які неточності через пропущене ім'я, прізвище, чи неточно подану пожертву. Поправки зголошувати Соні Гриневич за номером телефону: 1-773-235-8462 або за адресою: Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622, рівнож написати на адресу: soniah@ucef.org

ВСІМ ЩЕДРИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ Й УЧАСНИКАМ ЗУСТРІЧ-ПРИЙНЯТТЯ ВИСЛОВЛЮЄМО НЕВИМОВНО ЩИРУ ПОДЯКУ. ЗАПЕВНЯЄМО ЩО ВАШІ ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ СПРИЯТИМУТЬ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ НАУКИ Й УТВЕРДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ.

В Канаді відбувся IV турнір з футболу української діяспори

ТОРОНТО. – 17-20 серпня відбувся IV турнір з футболу української діяспори, в якому взяли участь п'ять з заявлених 10 футбольних репрезентацій. Учасниками були дві збірні команди Делеґатури Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), одна команда з Делеґатури УСЦАК-Схід, команди Австралії і Англії. На жаль, не приїхали збірні українців Еспанії, Португалії та львівські футболісти, яким відмовили у візах.

Господарями турніру були Український спортовий клюб „Карпати", Торонто, та Делеґатура УСЦАК, Канада. Вони успішно підготували імпрезу і заслужили подяку учасників турніру.

Висліди змагань:

13 серпня

УСЦАК, Канада („А") – Збірна українців Австралії – 4:1

Переможні ґолі для Канади забили Олександер Король, Марко Борщ, Орест Арендач, Алвін Вулгатілай. Єдиного ґоля для Австралії забив Михайло Безинський.

14 серпня

Збірна українців Англії – Збірна УСЦАК-Схід Америки – 0:7

Ґолі для УСЦАК-Схід здобули Андрій Кудрик, Дмитро Терещук (2), Анатолій Сен (3), Данило Левицький.

УСЦАК, Канада („А") – УСЦАК Канада („Б") – 5:0

Переможні ґолі для Канади „А" здобули М. Борщ, О. Арендач, Роман Деркач.

15 серпня

УСЦАК Канада („Б") – УСЦАК Делеґатура Схід Америки – 1:5

Ґолі для УСЦАК Америки здобули Андрій Панас, Петро Касіяненко, Данило Левицький, А. Сен, Д. Терещук.

Збірна українців Австралії – Збірна українців Англії – 3:3

Ґолі для Австралії здобули Генрі Лім, Данило Саваляга.

16 серпня

Збірна українців Австралії – Збірна УСЦАК Схід Америки – 0:3

Переможні ґолі для Америки здобули А. Сен, Д. Левицький і Андрій Клоків.

17 серпня

Збірна українців Австралії – Збірна УСЦАК, Канада („Б") – 2:1

Ґолі для переможців здобули Вінс Дідковський і Андрій Лесацесін, для Канади – Влодко Должицький.

Збірна УСЦАК, Канада „А" – Збірна українців Англії – 8:2

Ґолі для переможців здобули О. Арендач, М. Борщ (2), Павло Коловенко, О. Король (4). Для переможених – Крейґ Ґулд і Бодж Постолян.

18 серпня

УСЦАК, Канада („А") – УСЦАК Делеґатура-Схід Америки – 2:2

Ґолі для Канади здобули Богдан Суліпка і Михайло Марко, для Америки – А. Сен і Д. Терещук.

Збірна українців Англії – Збірна УСЦАК, Канада („Б") – 2:3

Ґолі для Англії здобули К. Ґулд і Андрій Михалюк, для Канади – Арко Батрух та Іван Чайковський (2).

19 серпня

Збірна українців Австралії – Збірна УСЦАК Канада „Б") – 5:2

В зустрічі за третє місце перемогла збірна українців Австралії. Ґолі здобули Тим Ланиця, М. Безинський, Г. Лім (2), М. Лесцесін. Для переможених – Любомир Ядлінський і А. Батрух.

20 серпня

Збірна УСЦАК-Схід Америки – УСЦАК, Канада („А") – 1:0

У фіналі за трофей чемпіона турніру перемогу здобула збірна УСЦАК-Схід Америки з мінімальним вислідом. Єдиного ґоля здобув вихованець Спортової школи „Чорноморської Січі" у Випані, Ню-Джерзі, Д. Терещук.

Провідником збірної команди чемпіона був провідник першої дружини „Чорноморської Січі" Богдан Куцина.

Омелян Твардовський

Ліґа Европи: три команди України продовжують змагання

18 і 25 серпня п'ять футбольних команд України продовжили змагання у кваліфікації плей-оф команд (перші зустрічі). Дві команди здобули перемоги, дві команди програли. Змагання у відповідь відбулися 25 серпня.

• В Ловечі, Болгарія, на стадіоні „Градський" зустрілися команди „Динамо" (Київ) і „Літекс" (Ловеч). Невихід „Динамо" у груповий етап Ліґи Европи може стати великим лихом для киян. Перша гра залишила надію на успіх – кияни перемогли з рахунком 2:1. У повторних змаганнях 25 серпня „Динамо" виграло з рахунком 1:0 і перейшло до групових змагань турніру.

• В Лондоні, Великобританія, на стадіоні „Крейвен Котедж" змагалися команди „Дніпро" (Дніпропетровськ) і „Фулгем" (Лондон). Українці в перших змаганнях програли з великим рахунком 3:0, в других – з дещо меншим вислідом 1:0. Цього разу, звичайно, можна виправдатися: якщо раніше дніпропетровці випадали з турнірів від слабкіших, здавалося б, шотляндців, швайцарців або поляків, то тепер суперником стала команда з найсильнішої ліґи світу. Може, тому прораза від „Фулгема" сприймається спокійніше.

З українського боку відзначилися вболівальники з Англії. Вони зібралися на грі української команди і навіть після третього пропущеного ґолю скандували „Дніпро! Дніпро!", а коли вже залишалися лічені хвилини до кінця гри, над стадіоном залунав гимн України.

• У Полтаві на стадіоні „Ворскла" відбулися змагання команд „Ворскла" (Полтава) – „Динамо" (Букарешт). Полтавці перемогли з рахунком 2:1.

Команди зіграли у той футбол, на який вони здатні, але цей рівень гри дуже далекий від европейського. Усе ж „Ворскла" виграла і другу зустріч ((3:2) і залишилася серед учасників турніру.

• У Харкові, на стадіоні „Металіст" місцева команда „Металіст" у змаганні з французькою командою „Сошо" зіграла внічию – 0:0. Французи нібито збільшили свої шанси на вихід в групу, але перемога „Металіста" на виїзді з рахунком 4:0 змінила усе.

• У змаганні команд ПАОК (Салоніки) і „Карпати" (Львів) на стадіоні „Тоумба" в Греції українці програли з рахунком 2:0, а вдома зіграли з рахунком 1:1.

Отже, груповий турнір Ліґи Европи перейли три українські команди – „Динамо", „Ворскла" і „Металіст". *(„Чемпіон")*

Пам’яті пластунки Наталі Макаревич

21 березня в Ню-Йорку відійшла на вічну мандрівку св. п. Наталія („Люсю”) Макаревич проживши благодійних 95 літ, повних посвяті громаді. В похоронному заведенні і на могилі прощали св. п. Н. Макаревич у далеку дорогу, рідні, особливо її внуки і правнуки, а їх є 13, пластуни, зокрема членкині пластового куреня „Ті, що греблі рвуть”, до якого вона належала.

Н. Макаревич народилася 2 листопада 1915 року в родині проф. Івана і Юстини (з роду Гринішак) Галущинських в Надвірній. Її юність позначалася невмирущою ідеєю визвольної боротьби. Вона вступила до Пласту в Тернополі в 1925 році, коли Улад українських пластунів-новаків творився, а через три роки стала членкою 32-го юнацького куреня ім. Олени Пчілки, який діяв при гімназії „Рідна школа”, до якої вона ходила.

Після заборони Пласту в 1930 році Н. Макаревич продовжувала своє пластування в таємному Пласті і у 1933 році вступила до старшопластунського куреня „Санітарки”. Вона була членкою спортової секції краєнавчого-туристичного товариства „Плай”, спортового товариства Карпатського Лещетарського Клюбу та видавничої кооперативи „Вогні”, яка публікувала твори пластових авторів у 1930-их роках.

Н. Макаревич працювала урядником державного банку у Львові. В 1942 році вийшла заміж за лікаря Івана Макаревича. В родині було двоє дітей – донька Оксана, за фахом фізик, яка зараз завідує практикою свого чоловіка лікаря-хірурга, і син Богдан, лікар-отоляринголог.

Події Другої світової війни змусили молоде подружжя податися на захід. В Німеччині Н. Макаревич продовжувала свою працю в курені ім. Григорія Орлика в Ашафенбурґу.

По приїзді до США відразу включилася в громадську працю, а у 1950 році вступила до куреня „Ті, що греблі рвуть”. В Пласті вона була кошовою Станиці Ню-Йорк, крайовою коменданткою пластунок, заступницею голови Крайової конґресової комісії Пластового конґресу на місцях поселення. За її заслуги в Пласті Н. Макаревич нагородили пластовим орденом св. Юрія в сріблі.

В 1952 році Н. Макаревич зложила приречення перед провідником о. Інокентієм Лотоцьким Марійської дружини ім. Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії парафії св. Юра. Вона була активною членкою та знаходила час вишивати обруси на престоли.

В 1974 році родина оселилася у Лонґ-Айленд-Ситі, Ню-Йорк, поблизу Церкви Чесного Христа. Н. Макаревич стала членкинею парафії і допомагала в різних ділянках життя. Вона також підтримувала Український Музей, де разом з чоловіком була патроном.

Від самих початків і до 1995 року Н. Макаревич була членкою Комітету розбудови Українського культурного осередку церкви св. Івана Хрестителя в Ґантері, Ню-Йорк, і роками працювала там в організації фондів і адміністрації комітету. Н. Макаревич разом з чоловіком розпочали цей проєкт, даруючи землю, частину своєї посілости. Щороку вона заохочувала громаду купувати різдвяні картки, які видавав комітет, а влітку разом з іншими організовувала мистецькі виставки і концерти в ґражді біля церкви.

Св. п. Наталя Макаревич

В курені сеньйорок „Ті, що греблі рвуть” Н. Макаревич була в проводі та провадила плавнею „Дністер”.

Тепер вона з чоловіком перебуває в небесних просторах, а громада вдячна їй за невсипущу працю і відданість.

Тихо спи, без тривог!

Мотря Мілянич,
Ню-Йорк

Померла Леся Бандера (1947-2011)

У Торонто 15 серпня померла Леся Бандера – наймолодша донька провідника Організації Українських Націоналістів (революційної) Степана Бандери.

Л. Бандера народилася в Німеччині 27 серпня 1947 року. В 1959 році їй було 12 років, коли батько С. Бандера загинув від підступних рук кремлівського аґента. Тільки після його смерти дівчинка довідалася про її справжнє прізвище, усвідомила, чия вона донька. Родина іміґрувала до Канади в 1960 році. Мама Ярослава, з дому Опарівська (1919-1979), сестра Наталя (1941-85), брат Андрій (1946-1984) і Леся оселилися в Торонто.

Л. Бандера закінчила гімназійні студії і вивчала в Університеті Торонто соціологію, філософію, сучасну історію. Працювала в університетській бібліотеці, архівах Визвольного Фронту, в канцелярії д-ра Миколи Остафійчука, в Українській майстерні художньої кераміки під керівництвом Ірини Мороз та перекладачем в Дослідницькому інституті „Українiка“.

Ще в Німеччині Л. Бандера була в Пласті. В Канаді належала до Осередку Спілки Української Молоді в Торонто, таборувала на Оселях СУМ „Веселка“, де в 1970 була писарем, та „Білогорща“ в Судбурах, Онтаріо.

У 1971-1975 роках Л. Бандера працювала перекладачем та коректором в редакції газети „Шлях Перемоги“ в Мюнхені. Після повернення до Канади закінчила курс з текстового складання, працювала перекладачем для Комітету людських прав при Світовому конґресі вільних українців під головуванням Христини Ісаїв.

Св. п. Леся Бандера

Л. Бандера вільно володіла англійською, німецькою та українською мовами, добре знала французьку, еспанську, італійську, російську та португальську мови. Їй подобалося малювати, вишивати, плести та писати вірші, які друкувалися в різних виданнях.

В останні роки Л. Бандера боролася з рядом недуг, зокрема з хронічною хворобою шляхів дихання. Серцева недостатність настала в кінці липня, коли її забрала швидка допомога. 15 серпня вона спокійно померла в шпиталі св. Йосифа в Торонто. Попри усі виклики та негаразди життя, Л. Бандера була дуже скромною, життєрадісною людиною, відданою ідеалам свого батька. Поховали Л. Бандеру на цвинтарі „Parklawn Cemetery“ поруч з мамою та братом.

Степан Бандера

Ювілей...

(Закінчення зі стор. 13)

час вона рішуче заперечує „українськість“ у сенсі борщів, сала та галушок, завжди наголошуючи на вагомому внескові України передусім у світовий проґрес науки, культури, мистецтва. Саме це має пропаґувати, на її глибоке переконання, українська влада, її засоби масової інформації.

До нас К. Кричевська-Росандіч озвалася лише 1958 року, з настанням так званої „хрущовської відлиги“. Листувалися зрідка, обережно, бо про неминучу перлюстрацію здогадувались. Лише з здобуттям Україною незалежности пішли довгі-предовгі листи про все на світі.

Нині творчість К. Кричевської-Росандіч представлена в зібраннях музеїв США, Канади, України, зокрема в Національному художньому музеї України, в Національному Шевченківському заповіднику в Каневі, Львівській картинній ґалереї, Миколаївському художньому музеї ім. Василя Верещагіна, Музеї культурної спадщини (Київ), Лебединському художньому музеї, Музеї історії Києва, в Полтавському, Сумському та Миргородському краєзнавчих музеях.

Цього року відбулася виставка творів К. Кричевської-Росандіч в Культурно-просвітницькому центрі при церкві св. Катерини в місті Сейнт-Полі, Мінесота. І тут – певна закономірність. Цей храм на честь святої покровительки героїні нашої розповіді спроєктував і побудував в стилі українського бароко американський архітектор українського походження Олег Грегорет. Влітку 1942 року юна К. Кричевська допомагала його батькові – знаному українському архітекторові, авторові відомих київських споруд 1930-их років – заробляти на життя виготовленням та розписами іконостасів у сільських церквах Київщини: підмальовувала голівки янголочків. Світ тісний…

Дотримуючись давніх традицій безкорисливого, щедрого та щирого українського меценатства, К. Кричевська-Росандіч передала сотні творів свого родинного клану та своїх власних, а також роботи відомих українських мистців з діяспори до багатьох музеїв України. Безліч цікавих книжкових видань надійшли від неї до бібліотек України, особливо – до Національної бібліотеки України ім. Володимира Вернадського.

За визначний особистий внесок у розвиток культури США К. Кричевська-Росандіч має диплом почесного громадянина США, а 2002 року одержала диплом почесного професора Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури України. Від 2009 року вона – Заслужений діяч мистецтв України.

До свого 80-річчя К. Кричевська-Росандіч підготувала книгу „Мої спогади“, яка побачила світ у київському видавництві „Родовід“ 2006 року. Унікальне видання ілюстроване родинними світлинами та репродукціями творів мисткині. Презентація книги відбулася в „Українському домі“.

Ще через п’ять років у США вийшла друком вже англійською мовою книга спогадів К. Кричевської-Росандіч, підготовлена авторкою з урахуванням рівня обізнаности американського читача. Авторка подарувала свою книгу рідній київській школі.

Ділимось сумною вісткою що 6 серпня 2011 р.
відійшов у вічність наш дорогий
муж, батько та дідо

св. п.

ОРЕСТ ДАЦКІВ

нар. 7 серпня 1927 р., Пониква, Броди.

Похоронні відправи відбулись в церкві св. Родини, Вашінгтон, Д. К. Похований на цвинтарі св. Духа, Hamptonburgh, NY.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	– Орися з дому Маланчук
дочка	– Оксана з мужем Юрієм Нестерчуком та синами Александром і Андрієм
син	– Володимир з дружиною Сузанною та синами Миколою і Себастіаном та донею Морган
син	– Борис з дружиною Христиною та синами Филипом і Марком та донею Павліною
братанка	– Христя з мужем Павлом Горбачевським та доньками Яриною і Уляною з родинами
братова	– Віра у Львові з донькою Наталкою та внучкою Ромою з родиною

Вічна йому пам'ять!

Братство „Броди-Лев" ділиться сумною вісткою,
що дня 10 квітня 2011 р.
відійшов у вічність незабутній

св. п.

ОСТАП ЗИНЮК

Хорунжий Дивізії „Галичина", уповноважений Братства „Броди-Лев" та 1 УД УНА Округи Вашінґтон.

Був похоронений на кладовищі Mount Oliver, Washington, DC.

Опечаленій вдові, пані Ірені та всі родині найщиріші вислови співчуття складає Братство „Броди-Лев".

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що
10 липня 2011 р. в Клівленді, Огайо,
відійшов у вічність на 91 році
життя наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

св. п.

інж. ФИЛИП ТРАЧ

нар. 26 вересня 1919 р. в Підгайчиках на Львівщині.

Ф. Трач студіював в Берліні на політехніці. В 1943 р. вступив в Дивізію „Галичина". Перейшов вишкіл протитанкової зброї, і досягнув чин офіцера. Був шофером генерала Шандука і його адьютантом. В Мюнхені працював в українській еміґраційній організації. В 1952 р. прилетів до Америки з дружиною і сином. Працював інженером в різних компаніях, був членом хору „Дніпро" і чемпіоном з шахів Клівленду в 1954 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15 липня 2011 р. в Українській католицькій церкві свв. Петра і Павла в Клівленді та на цвинтарі Holy Cross.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	– ТЕТЯНА
син	– ПАВЛО з дружиною SUE
донька	– ІРИНА з мужем БОГДАНОМ
внуки	– АНДРІЙ з дружиною AMY
	– РОМАН, СОФІЯ, КЛАВДІЯ, ПАВЛО мол. і ALICIA

Вічна Йому Пам'ять!

Щиро дякуємо всім за співчуття та присутність на похоронних відправах.

Просимо о молитви.

Родина

У ВОСЬМУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА і БАТЬКА

св. п.

ОЛЕКСАНДРА СКОПА

котрий відійшов у вічність 3 вересня 2003 р.
в Сан Дієґо, Каліфорнія,
просимо друзів згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина	– СОФІЯ
дочки	– ВІРА з чоловіком БОГДАНОМ КНЯГНИЦЬКИМ
	– НАДЯ з чоловіком ПЕТРОМ ШЛІХТОЮ

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція